





2052. 21.

57/50

2.21.

2

Finalmarina 15 marca 1917

A więc posiadam materiały do pisania, stół i kresło. Wczoraj przyszedł do mnie umyślnie major, komendant oddziału jeńców, a gdy zobaczył, że nie mam jeszcze stołu, dawno przyniesionego, wydał rozkaz, a żeby natychmiast to życzenie spełniono. Jakoż przed wieczorem dostatem i stół i krzesło stonę wypłatane, a nawet do nory usprawiono mi rybę robić w miejsce roboty. Siadam sobie zatem w dawnej więzieni fortecznej Castel Franco, mam dwię sklepioną celę o cementowej podłodze, wysokie okno, ~~wygląd~~ widoki na morze, ale zakratowane tak skropieniem ratami, że morze wyparuje, a Finalmariny ślad nie zostanie, mury Castel Franco przeciwko i pójść jako ryana kienia do wazoników pod kwiaty, a kraty nienaruszona trwać będzie jeszcze. Na pewno jest ta kratka okryta jeszcze gęstą siatką drucianą.

Niemniej jest mi dotąd dobrze, choć ból nogi pierwsze chodzeniem po piasku i kamieniu.

Gdy wziętem pióro do ręki i po rohu przerwy zasiadłem do stołu, aby pisać, jakiś roztępienie chwyciło mnie za serce. Ładuje mi się, że mam ogromnie wiele do powiedzenia narodowi i światu nie na tak długi, przymusowy bezczynność. Teraz bezczynność kończy się: gadaj co wiesz i pokaz, czyś taki mędrzec, czy tylko bezgranicznie parokuniał dudek.

Nacynam zatem w innym piśmie opis moich przygód jako jeńca na krzyż. Moje więzienie jest już gdzieś opisane — są też uwagi notowane w koscie. Tym jednak brakuje wiele. Nie mogłem pisać swobodnie tak jak chciałem i myślałem, bo musiałem liczyć się z cenzurą moraliwą. Tutaj pisać będę nie jako polak, albo obywatel austriacki, tylko jako człowiek i Polak, swobodnie i bez opórów, narywając wszystko po miarę. Gdyby dla takich wyroków nie było miejsca w Galicji lub w pruskiej Polsce, dałby się do Rapperswilu.

A więc przynajmniej, jak kupiec interes w nowym lokalu: „Winnis Boie.”

XIII.

Pis przyszedł prosić na 100 K. od siostry. Zamieniono go tylko na 66 lirów. Stracił Korony. Biedna, biedna, trzykroć biedna siostra. Gdy tam gód panuje, biedanka odejmuje sobie od ust, aby pościć temu, który od dziecka był podparą rodziny, od którego tak wszyscy przyszyli brat, że się nie kłówali nigdy: jak od ojca. Pisz co za odmiana. Należało jej być, aby mi nie posyłała. Le wstyd tylko, że w dużej ojczyźnie sobie tydzień pisać dry: potrafią ich nawet bardzo. Co za nierówne położenie! Pokaż mi się nad siostrą i matką chęć. Trzy lata bez pomocy, nawet bez mego prądu w gospodarstwie. To zbyt wiele.

Jak długo to potrwa? Jak się skończy? Czy ja wrócę jeszcze do kraju? Czy będę w tym położeniu, aby oddać — za nagrodę chociażby. Boie! na co kłócić! Noc już, a mnie spać się nie chce, tylko pisać.

Trois cher Ami! En répondant à votre aimable carte du 19. II, reçue le 11. III, je vous annonce que je vous avais déjà trois fois écrit ap

Je vous avais écrit déjà trois fois après avoir reçu votre carte recommandée et les 200 liras, et je vous en avais remercié trois fois aussi. ~~En~~ C'est aujourd'hui la quatrième fois que je vous annonce d'avoir reçu l'argent en question et que je vous en remercie de tout mon cœur et le plus sincèrement possible pour la quatrième fois. La faute en est à la guerre. Ayez la bonté de faire mes salutations à M. Porwadowski, Seyda, Natanson et de prévenir Mr. Loret qu'il est défendu aux prisonniers de correspondre avec qui que ce soit en Italie. Toutefois il nous est permis de recevoir des lettres sans limitation et aussi des imprimés.

W Rosji rewolucya. Ichnegołtow nie znam, bo tu sprawy polityczne trzymają się w ogromnej tajemnicy przed jeńcami. To tytuścrasem pewne, że car abdykował i że rewolucya ma charakter postępowy.

Pierwsze pytanie, jak się dalej rozwinie wypadki? Ponieważ biurokracya i reakcyja ciągle marzną do junkierstwa pruskiego, powodzenie rewolucyi oporyjnej byłoby rapowiadzią walki na śmierć i życie z Niemcami. Czy można na to liczyć? Czy rewolucya stanie na abdykacyi Mikołaja, a dawać się jakas wielkoksiążęcy regencyi? Wygląda mi to bardzo nieprawdopodobnie. Nie wybieram sobie w Rosji rewolucyi monarchistycznej, czy liberalnej, która dawać się wyrzekaniem pewnych praw i gwarancji konstytucyjnych. Byłoby to wrogażenne traktowanie się. Rodzina carska nigdy jeszcze nie przekroczyła swoich prerogatyw i wszelkie gwarancje są tylko karmy dla widzenia oczu. Przywódcy rewolucyi muszą to widzieć i wiedzieć.

Przyjacielski jednak, że grupy dumskie liczą na, czas nieletniości następcy tronu i spodziewają się w tym czasie utrzymać nawet wszechwładzę parlamentu, a doprowadzić wojnę do pełnego zwycięstwa - o ile się tylko da nadzieję - rabiejczyce Duma przed atakami dynastyi, ciaruościńców, arystokracji i wyznawców, wykarując się jej castugami wobec ojczyzny - to po powiadzi nihilistyczne przywódcy, na których początek rewolucyi musi się opierać? Czy przeciw rewolucyi monarchistycznej nie wybuchnie republikańska? A gdy to zwycięży, czy nie wywoła przeciw sobie rewolucyi anarchistycznej?

Wszystkie te pytania są dla mnie ważne dlatego, że się pytam, jaki będzie dalszy udział Rosji w wojnie. Ostatecznie sporu rosyjskiego albo całkowite wycofanie się Rosji z pola walki jest równoważne z kompletnym zwycięstwem Prus. A tego najwięcej się boję dla Polski.

Nowa rewolucya zapewne wyniknęła z trudności żywnościowych we wielkich miastach. Czy wobec bardzo słabej sieci kolejowej doświadczenia rewolucya te trudności pokonać lepiej niż rząd caryński? Jeżeli tak, to osłabi naprowadzanie armii. Jeżeli nie, to będzie pryncypalna przeszkoda w przemieszczaniu się. Ładuje mi się, że wyściskanie i rozprowadzenie armii w wielkich miastach równocześnie jest w rosyjskich warunkach niemożliwe.

Nie wierzę w dzielność wojska rosyjskiego, gdy w kraju rewolucya. Kończąc niech się buntować - generałowie politykują wolać być rewolucjonistami niż Niemcami. Trzeba by ich wszystkich castać przez oficerów, sprzyjających rewolucyi. Czy tacy wogóle są?

A Niemcom wystarczą teraz rabaci Bessarabii, Podole i Kawał Ukrainy, aby się uchronić przed klęską godołą do zimy, a nawet po zimie i sięgnąć wojnę dalej. Boję się strasliwie zwycięstwa Prus. Nie rękę go Rosji również - a w sprawie polskiej

teoretycznie wistiej jest rewolucja obywatelska. Czynownictwo przy wzmocnieniu parlamentu to jedno i to samo w odniesieniu do i'morodców.

Nie znam szeregów, więc jestem niepokojony. Tragnę wojny niekorzystniejszej ani do wyzerpania się wrytchich i do rewolucji powszechnej. Rewolucja rosyjska wybuchła za wesele - pamiąt pociągów. Nieumyślnie do nasładowania, skupi i zjednoczy wrytchich nową nadzieję wrytchich, zdobywcy, Tysów. Niezadowolone niemieckie pnychich na drugo, to musi stworzyć nowe horyzonty powodzenia przez oświecenie albo odzyskanie najgorszego przeciwnika.

Podlegam nastrojom, a nie muszę nastrojowo pisać. Miałem na dzieńniku w stoisku i po-
półtę w marce. Tak samo i wiersze u nas w maju, kiedy jako gimnazysta, wrytchich
Mikiewicz do reki, umiem się po polach od Książki do Książki Dominikańców,
albo wrytchich się nad starym sanowiskiem po karciach. Jestem dziś przy to bnie rewa i pamiąt
głowy, w jakie mnie wrytchich pnychich jakichkolwiek. Wiersze, rozkoślowałem się,
duża się rozszerza i rozszerza pierś. A to gorgich ile nadziei na pnychich! Muszę nau-
czyć się tak pnychich do pokolei jak on, takie budzić drgnięcia i oddźwięki, jakich sam
doznawałem.

Tajemnicza pnychich odchodziła swą ramię przedemną i przedstawiała mi się jako
jakaś niebotyczna wielkość, wielkość rąk. Nieumyślnie pnychich wielkich chęci
i dla niej wrytchich się po prostu wrytchich. Stawałem się więc jak asceta i składać
kamienie na budowę tej pnychich rąk, co ma dać wielkość. Zupieżę, że wielkość
musi się okupić cierpieniem - jaś się z cierpieniem przy i obrata od kolebki.
Nie było dla mnie żadnej jaśniej chwili, oprócz jaśności pnychich i marzeń, bo życie
miało być okropnie twarde.

Wrytchich się naprawde wrytchich dla siebie - oprócz najdroższej, ale i najboleśniej-
szej miłości do rodziców. To także pnychich umiarku, ale i cierpienie bezustannie.

A dziś? Już mi bliżej trumny niż kolebki i rozkoślowałem, tego doznawałem, jaka
moja rąka, gdzie bógostawiony ślad na daleką pnychich? Nie umiem nie,
krobie mi potrafiłbym nie, choćbym miał sposobność. I dla tego tak mi inawo ma
myśl o tym trucieli duszy, co wlewa w serce najgorsze truciły: gupię, chęć
stawy i miłości ożrytchich. A przecież jaśnie go kocham tak jak żywą, bardzo drogą
osobę, jak młodzieńce wybrań swą duszę.

Tylko gdy w Ostrowskim wrytchich sprawi sobie kompletne wydanie Mikie-
wicz, spostrzegłem z boleścią, że jego słowa straciły już dla mnie swoją oradrijską
moc. "Potem się stowisek stary staje piarom" określa ten stan stowisek. Tylko
wspomnienia odrywają dawnych umiarku, doznanych upoję, pnychich zachwytów.
Kiedy wyraz pnychich nie wrytchich, kiedy obraz, kiedy trafny rym przypomina
scenę, w której po raz pierwszy elektryzował młodzieńca wybrań.

Alto przypomnienie jest już gorzkie. Wykresane z pnychich pnychich i obrary
fajtają surowo: Tak było niegdyś, a jak jest teraz?

Teraz jest smutno. Niegdyś pnychich się farby do pnychich dzieła, a dziś ożrytchich
się, i była to marna praca - bo dzieło nie ujrzało światła. Wytańcały sobie skrytka
do góry, nie nawiązałem się być pnychich w małym kółku. A dziś nie mam
niebotycznych rąk ani wymanowej wielkości, ale nie mam żony, nie mam dzieci,
które bym powinien dla ożrytchich wychować nalerię, nie krobieć mi czego pnychich
pnychich. Jestem ciowiskiem, który się sam do siebie pnychich, ale spostrzegł
to pnychich. Tyle pnychich i dla miłego pnychich!

Odwroćmy myśl od siebie. Takie stonczące popołudnie niedzielne. Przypomina mi scenę dzieciństwa we wsi rodzinnej. Wychodziło się do stajni na murawę - gdzieś dywagując coś opowiadał, matka wypoczywała, myśmy słuchali. Wowej okropnej nędzy, jaka u nas była, były takie dni stonczące, gdy się trochę wypędziło za rekę, gdy myśmy byli mądziej, iż wnet się musi się skłonić, bo my młodri je wypędzimy, gdy rodzice spodziewali się mądrzejami dzieci.

Była rodzina, była mądrzej. Ojciec 12 lat w grobie, matka żyje - czy tylko żyje jeszcze? - w nędzy wojennej i testuście. My dzieci, roboci - a ze smutną najgoną. Do Austrii nie będę miał po co wracać i gdy niewola się skończy, gdzie się zapewne racznie. O pomaganiu matce, siostrze mowy nie ma. Mądrzej na przysięgę nie mam co do siebie.

A co do sprawy? Staram się mądrzej nie tracić, spodziewać się wbrew mądrzej, ale w tę mądrzej nie wierzę.

Nawet mądrzej i napisać pragnął i jestem prawie trzęsącym, zbiorowiskiem smutku i rozpacz. Gdybym choć miał to napisać tak, aby kosztowało na papierze i tak wyszło do tysięcy pokoleń! Jeżeli nie przeżyję, to przez wspomnienie o tem, jacy niecierpliwi byli ludzie w czasie tej wielkiej wojny.

Trudno! nie umiem.

19. III.

Postać 66 lirów 58 ct. (a wartej 55 zł) bo pojedynczych egzemplarzy nie ma. Jest to porytek od Austrii. Wyższa bieda sto koron. Dziwnie mi to stało. Korona nawet wobec zbyt mocno spadającego kursa lirów.

20. III.

Wpadł mi w ręce wroński wroński, surowo napisany. Dwie mi się następująca uwagi. Napisał co do Włochów samych. Ale to jest naprawdę naród wolny! Co socjaliści mówią teraz podczas wojny w parlamencie, w to nigdy bym nie mógł uwierzyć, gdyby nie było wydrukowane. Aż mi się myśli dla oszczędzenia sobie niewygod i przykrości, nawet w stosunkach z kapryśną niemiecką zagranicą, o odrzuceniu parlamentu, bo w nim jest palladium wolności narodowej. Lepiej przecieżyć niejedną trudność niż po austriaku. Skryć się za grubością i zapewniwszy sobie chwilową bezkarność, potem kosztować naród na pastwę tyranii czy anarchii. Jest to więc rzekł z rozważaniem obywatelskim. Jakże wysoko postąpił przed austriackimi metternichami!

Jestem do socjalistów uprzedzony, groźniejszy niż polskich socjalistów. Do wrońskich już samolubną uwagę o to, że są przeciwnikami tej wojny, a ja pragnęłbym, żeby cały świat wyatpiał zgodzie przeciw Prusom i adeptai tej hydry. A mimo tego wrońskiego muszę zachować wstrzymanie dla socjalistów wrońskich o to, że w wojnie nie zaparli się samych siebie i że zostali wierni swoim przekonaniom. Jedno z tych przekonani, mianowicie wstrzymanie posiedzenia opierającego się chimerze i oszustwo, gotowania bez racjonalności. Ale potrzeba albo dużego hartu, albo wielkiej bezkarności, aby wobec tak wielkich wypadków, zachować całą swoją dawniejszą postawę, nie ugiąć się do okoliczności, nie wejść w kompromis z zasadami.

Jak mocno odbijają od socjalistów niemieckich. Ci stworzyli nawet socjalistyczną, podjęli światu artykuły wiary proletaryackiej, międzynarodowej, braterstwa

i antymilitaryzmu republikańskiego, a gdy wojna wybuchła, gwałtownie odwróciła się od nich. Turcy, rabordy i ciemniarze, porzucił się tylko dwajscy Niemcy: Teutonami i oddawcy Wilhelmu potłonu, porzucił na przykładu potła Franka jako ochotnicy ujawniać i depłać Belgii, burzyć jej miasta i rabować sztuki, mordować kobiety i dzieci. Kasady, programy zostały powierzone na kotłku. Tam miały czekać czasów pokoju, aby potem odwrócić, odwrócić i wytnę pauc mogły stawić do Towarusa w słońcu naiwnych ludzi z tych krajów, których Germania nie potrafiła jeszcze poddać tej wojny ujawniać. Bodla już ujawniających wedle praktyki niemieckiej nie ma braterstwa: Rozwiązali polską organizację na Śląsk i Wielko- polską, ogłaszając kasady, że w granicach państwa niemieckiego nie ma miejsca na organizację niemiecką. Kaboronci kmyślaków przechodzą przez junkrów na proletaryat niemiecki, jako spadkobiercy dawnych markgrafów: Welfów, Askan- sów, Babenbergów itd. Niemiec portanie na wieki, mimo cywilizacji rzymskiej, francuskiej, włoskiej, hiszpańskiej, tylko Teutonem, który wypija krew wroga z karku wroga - a wrogiem jest każdy niemiecki szlachc. Ale ta niemiecka pierwowość, godna czasów Odina, mimo swego nieludzkiego barbar- yństwa ma w sobie coś z wielkością rasy. Jest to strasne, wstrętne, ale i imponujące zjawisko.

Wnętrze i polskie socjalistów, a raczej wyidealizowanych Polaków. Lichy wygodny kawałek chleba dla nich. Nieradni nawet na pisarzy dziennych, postawili się na piele bre- daków przez kłamstwo, obłądę i schlebienie instyktom. Dla dodania sobie powagi porzucyli sobie kłamstwo socjalistyczne od Niemców i temu trzymając, tłumy na ulicy, uważając bacznie, kład wiatr wiatr. Tłumy są w ich ręku inwentarzem do handlu.

W roku 1905 nie rozegrali się dobrze i ogłosili polskiego orla na brata goś, a Polskę za nie- rzadnicę narodów. Pomylili się - a nie słobn z kasadami nie brali, ogłosili w dzienniku lat później polskie powstanie narodowe. że kas nie wierzyli ani w siły własne, ani w siły narodu, oparli się o Niemców, o rząd austriacki, będący exhawę Metternichia, i pomagali mu w zapędach germanizacyjnych, bo uważali, że rząd tenaz górą. Teoretycznie więc wywalali Polskę z pod Rosji, aby ją germanizować. A kto nie chce widzieć zjawienia Polski w germanizacji, tego demagogowali przed rządami polowymi. Rozegrali się w krajach niemieckich Austrii dziesiątki tysięcy morderstw, zwanymi ekspektywami politycznymi. Nie wiem, czy Austrija straciła więcej ludzi przez wojnę, czy więcej przez kłata, ale to wiem, że w większości tych morderstw to polscy socjaliści byli pomocnikami kłata, wyobrażając go niemiecką rację stanu najcięższą i raborem.

To też wychowanie w tej dusznej atmosferze kłamstwa, obłądę i kbrodri, trudna kro- kunnie to ludzi godne potężenie we włosach. Nie umiem go narwać, więc wracam do ślony i narzynam to prawdziwym tłumom anksiem.

Gdyby Polska miała dostać się Niemcom, kłuję się na stary, to chętnie bym wtedy po- prosił o obywatelstwo włoskie. To jest naprawdę miemia ludzi wolnych. Tutaj naprawdę naród sam się rządzi, a kłuj jest wedle recepty Fryderyka II tylko pierwotnym urządzeniem państwa. Chętnie mi ludzie!

21. III.

Jestem pełen entuzjazmu z powodu rosyjskiej rewolucji. Uważam ją za rzecz wielką, a obchodzą mnie tak płać, jakoby była narodem narodowem, prosto nawet mojemu osobistemu przywiązaniu. Zmieszenie tego kłutego głupego i marzaka do abdykacji jest wypadkiem kolosalnym, a sama scena w Piotrkowie jest prosto piękna. Nie spodziewałem się, że tyle sympatyj rosyjskich, że tyle słowiańskiego uczucia tkwi we mnie. To Rosji nie znam, języka nie posiadam, literatury nie poznaję nawet po wierszu. Co mnie łączy z tą nieznaną rasą, że jej wreszcie piszę o mnie jak wcale? Czy dżugie zjawienie naszego męczeństwa z Rosją może wyjaśnić to uczucie? Chyba nie. Obecnie Polska jest odwrócona od Rosji, więc na jej dziejach potężenie rewolucja rosyjska nie może mieć żadnego wpływu. Daramie mi kłam - jest to rzecz instyktowa

której nie umiem sobie wyobrazić, ale odjętem, jestem w ogniu, w gorzkiej i ciemnej. Tej radości nie podają namgić ciemne punkta całego przebiegu - wszak prawie nie są na granicy, nie wie - ani ten objawy, świadczą nie o skrytalinowaniu się ruchu, lecz o jego początkach dopiero. Rozumuję, ale to rozumowanie, acz ciemne, nie ma marnotrawu.

Przedewszystkiem nie wiem prawie nic. Narzeka ludzi tworzących nad tymczasem, świadczą, że do przewrotu paryżu i ogólnowielu poigryli się: oktobryści, Kadeci i socjaliści. Są to żywioły, które mi się wydają absolutnie niemożliwymi do przewrotu w jeden raz. Rozum powiada, że to nie pojacie, nie może ich na dłuższą metę. Jeżeli można stać się porównania, to kto wie, czy na wypadek niezwyciężonego powstania rewolucji jej rozwój nie będzie powtórzeniem rewolucji francuskiej. Oktobryści to kierunek La Fayette'a, Kadeci Gironda, a socjaliści Danton Robespierre i t. d. Czyli kolejne wyrywanie się, aż do staru pryncypu metody i produktu.

Milinkow słownie powiada (i Mirabeau mówi pisknie) że celem uniknięcia wojny domowej ratujemy się monarchią w domu Romanowów (chciał tacy Romanowowie jak i ja) ale czy w takim razie po co przewracanie Konstytuanty podczas wojny światowej? Czy elementa, które w tem rozgorzcekowaniu wejdą do Konstytuanty potrafią ratować sobie w dalszym? Musi tam mocno podnosić głowę ruch republikański, skoro Włk. Michaił nie przyjął korony, odwołując się do uchwały owej pryncypalnej Konstytuanty. A ruch republikański wzmocni reakcję, dając jej w sukurs oktobrystów i wojna domowa jest nieunikniona. Kąs wojna domowa grozi buntami prowincyjnymi, w których inowoccy niechęć się uniezależniać i prowincje odrywać celami zaktowania państwa samodzielnymi. I nie miałbym nic przeciw temu, gdyby osłabienie Rosji nie było równoważone ze wzmocnieniem Prus i gdyby wojna domowa w Rosji nie była równocześnie przewidywaniem sprasaczonej Rosji w tej wojnie światowej.

Przewodzą równouprawnienie wyznań i narodowości. Postulat w najwyższym stopniu postępowy i cywilizacyjny. Czy jednak równouprawnienie żydów teraz nie da prarozeczinom w ręce skutecznej broni agitacyjnej między masykami, celem podkopania rewolucji, którą narwałymy rewolucję, inteligencję, inteligencję, inteligencję, a więc żywiołu, sporywającego na powierzchni społeczeństwa, ale nie w jego wnętrzu? Ponadto równouprawnienie Niemców rosyjskich wydaje mi się podczas wojny usamowolnieniem wroga wewnętrznego, agentów pruskich.

Nam więc całe mnóstwo wątpliwości, pytań i obaw, których sens moralny jest ten, że mi się bardzo trudno wydać utrzymywanie nadei, do którego wchodzi dwów, Guerców, Kerenski. Chyba, że hydro prarozeczinu punkta tak podnieść głowę, że trzeba ją będzie topić we krwi, która scementuje owe różnorodne żywioły we wspólnym trudzie o przewidywanie i we wspólnej walce o byt.

Kreślę więc abym mało nie mogła nawet rozprowadzać wątpliwości i obaw.

Nowy rząd kryje się z niemieckimi wpływami. Jest to przewanie ze systemem Piotra Wielkiego. To nie tylko z niemieckim sprzedawcyków judoizemskich w drodze narodu, ale go lepiej rozbić i uderzać, ale z uciśkającym centralizmem, wrogiem ludów i cywilizacji podległych. Czy to jest także przewanie z testamentem paborczym Piotra? Byłaby oiskawa ironia, gdyby to, co się nie udało despotom przez 300 lat prawie, choć leżało w ich programie, teraz postać niewywieśnione przez rząd, który się owego programu wyneka - to jest, gdy w tej wojnie Rosja dostała Bosfor i Dardanele. Wówczas mogły Rosjanie ogłosić się spadkobiercami cesarstwa bizantyjskiego, które w odróżnieniu od cesarstwa zachodniorzymskiego uznawało samostność narodów i sacrepców, dopuszczając nawet w liturgii języki ludowe.

„Wskazane nie jest i nie może być tak na drodze. Bardziej nie mogą być samo przedstawienie do sprawy politycznej jak sprawy iść absolutny. „In i” daje je również przedstawienie w ramach Rosji. Latholowie nam wystawiają a my pragniemy „roz” i nieawistociach potworowej, choćby w inni a Rosji:

A przecież cię są, otulają cię nowe widołokrzęgi — zdejść się, a ta masowa jest, jaka jest
tężniażora wojna wrytła się do myślowa w owoców, godnych komisyonnych ofiar. Potra
wrytłko było — w nadzieję praca. albo orgia mędrzyny. albo orgia czy cownictwa.

Do obredni porya ta inierica n g m o t a n u s i x i m u s i x a r o b i t o : t a d n y k r a j w i o r n e j w i o n y .

23. III.

Pełen zimny pada, aż kości przeniika. Smutno mi się, że wyjątem a ust wielki kawał skrwawionego
drągta, a w mem dwiy, brat, dół reperety są. Pat się i niega wyjęć jak gotowane kiełbko.
Wok niego wyjętem a ust niejęcy są. Wod o gębowicki ego samuika ożnawo to i smarć
w rodzinie. Mocno się boję, żeby się jednak to kumwidstwo nie spełniło. Smutno mi, że
i choro. Nogi bolę, że postąpić krótko. szybko.

24. III.

[illegible]

Alfred Hugo „Człowiek i zwierzę” węgla ma mi owi męz i iefantę.

Tak mluha' is' kienay ma, narobdai, k'ling nie abiat, agias, sayi jeod but praukiag.
kivasyera.

Кы не ма хато одспаты!

O! Taj Bore, austry & Berlina, nie zostę nawet takie ruiny jak, z Kinsy. Czego, nie zostę
wielkim poetę, mogąc opisywać ubożenie grzanda prakali.

Кошница првики до тај нове пажве: Ката і подпалаца.

To jednak świadectwo, iż Niemcy nie są, z powodu możliwości najadu nieprzy-
ciągliwego na swój kraj. Chyba, iż wzięli do broni, do przekonanja, że na wypadek, gdyby
Kohensellernowie nie mieli utracić panowanie, naród niemiecki powinien przestać
istnieć.

Widocznie ta wojna musi rozwinąć najcięższe i najstraszniejsze morderstwa i niemiłosierdzie.
Kaczejbyśmy, aś i ten cyzar nie morderował jeńców. Państwa Porozumienia odpowiedzialną
jeżeli nie za nadrobie, a wtedy i my Polacy ratami pomierzymy śmierć na prywatę Frus.
O! kindue my niewolniki!

Alex dris pinnu! Rece grabniejs, de plōva mē mogg utrymai.

Do myśli i robót tej polskiej socjalistki. W 1905 przeszli Polacy na rancie rosyjskiej rewolucyjnej. Polacy szepczą na chłopski. Tęcza poszła na światło niemieckie, a tymczasem Rosja zmieniła jasność, zaprowadza reformy społeczne, o jakich Niemcom się nie śniło i ogłasza, że prze-

prowadzą wolność ludów i wyzwani. Otwiera się raj dla żydów w... a polscy socjaliści tworząwali się nawzajem tylko interesem żydowskim.

Kryzys dalej waleryi i krzyg wolną i wolność i innymi przynoszą? Kapowiedzieli walkę i zdratem - ale paratu już nima. Przysaj postawieni na front przez Niemców powinni legionisci przejść w szeregi rosyjskie: przynajmniej brygada Pilsudskiego. Nie tego nie trzeba, jestem pewny, bo sobie wytworzyli ten punkt honoru kołomyjskiego. A więc waleryi zdążyła dla Tamaris wolności rosyjskiej i rewolucyi rosyjskiej: oni, wieśniacy rewolucyonisci i komunisty w obronie rosyjskiej, niewoli narodów i klas społecznych. W Austrii nieustannie kapowiedzieli i uszczuplają jako języka państwa, wyśczeni postać galejskiej i parlamentu celem utwierdzenia sobie prawagi nad innymi niemieckimi narodami. Myśl panowania, uciskania i deptania innych nie opuszcza ich, mimo że głód skrocie im wyżywienie. A polski legiony dobrowolnie walczą dla przyspienia tego stanu przetrwania.

Gdy honor kołomyjski koczowano w domu tych ludzi, gotowiśmy dożyć chwili, w której wkręciły opuszcza Wilhelma jak niegdyś kapokona, a wtedy Pruski król nie zabawi się w kłótnie z Józefem i sam jeden postanowi przy Hohenzollernie wreszcie.

Nie polska racja stanu, lecz partyzno dyktatorowy interes przyspiesza powstanie legionistów: przy umianie wydanem gotowi są socjaliści zostać ostentacyjnymi rykami samowładztwa, tyranii, ucisku i zboru. Tak się mici niecierpliwość i przyspieszenie wkręcił pobudkę w górne hasła. Z obłądą jednak nie daleko się zajdzie.

Wilhelm podobało praca na doprowadzeniu reform politycznych i społecznych. Cieszą się, że ten ze swoich prerogatyw chce popuścić ten król z Hohenzollern, który nie pochodzi z plebejusza ludzkiego, lecz wiary, że go Cherebim na Archaniela się spotka?

Nie widzę możliwości zakończenia tej wojny. Jedyną możliwością jest powszechna rewolucja, która a nawet królów, gabi setki i dyplomatów, w której ma dostanie się w ręce nieśmiałym i ci wrażliwym porównując się z sobą na zasadach sprawiedliwości narodowej.

Polacy nie mogą wstąpić odjeżdżać. Północno praca mi wolnie pisaną, aby je wyminąć na państwową. Hecowny wynik: wam 95/95cs.

25. III

Nową wieściorem przysłał 114 jeńców z Francji, sąsiadami, w tym 24 Polaków, z... Solanków. Miedzy innymi kilku księżom, w upatrywanych. Byli... Kółko.

Sporadki, że polskie legiony rozbijane i wcielone do armii obu cesarzy, że Pruski wydalony z wojna i w galejskiej kabrana się mówić po polsku na ulicy. Wł. Odeur ma być wrogiem z Holym Niemcami. Nie wiemy, temu całkowicie, ale i to jest możliwe.

26. III

Wiadomości przynoszą, że nowo przybyli Polacy. Powiadają, że je czytali w gazetach włoskich, które mimo zakazu stają się regularni.

A więc podczas przyjęcia jakiegoś deputacji sejmowej przez Wilhelma miał rozmowę powiadają, że celem wszystkich ofiar niemieckich jest wywołanie u Hohenzollernów pierwszej dynastji na świecie. Wtedy Wilhelm wstał i powiedział: „Kto przeciw mnie, temu śmierć” znówu miada.

Niemcy wzięli jeńców wziętych z fortifikacyjnych robót na francji. Gdy oddział 200 brzośców... nie, powiada, że na inny... nie, powiada, że na inny...

*Aktora Holba mi wyprzedzając wrypił się do sioły, trasa jego pędziła kuwerem drogą po
Koziej, odarte z masy, a płynące w kałużach krwi.*

Reprezentacji polskiej, mianowani w Królestwie w liczbie 120 do Berlina dla narad nad sprawą polską, pozostawali oficerami i niegietkami, zostali umieszczeni do robot przyzwoitych na froncie. & Polaki ma się koleją zbierać i wyjeżdżać na tych robot.

Rady naradzono, aby Rady stronu polskiej, ażeby ogłoszą pryncypusow zebrańcye Polaków. Rada ta odpowiedziała, iż to wygni pod warunkiem, że wszyscy polscy wstąpią do armii aust. yackiej i niemieckiej xostąg wydzieleni i wcieleni do wojska polskiego.

miasto do auliana zwołał 30 tysięcy przedstawicieli wszystkich okolic i wzywając
aby się wypowiadali w sprawie niemieckiego projektu utworzenia tr. niepodległego
Krośna i polskiego. Gdy już 30.000 zaprezentowało przeciw takiemu oszustwu, rozpisano
rezult.

10 okazyj artystycznej i w Galicji wyszłoby bez względu na sawód, wiek i płeć musi iść do robot publicznych, i nierzadko dotarcie jej. Stabe paniszuki muszą oddawać się prostytucji.

Wam i moim przyjaciół, którzy swego czasu dzielili się z nami i walczyli po odrodzeniu
i waszym ułanami, teraz zgłaszają się do wojny polskiego, mającego powrócić przy odrodzeniu
naszej.

Węgry pod Budapesciem miały egonic baraki n. 10 tyzysami kalesin
wzajemnych otzymanyh pnes wymian; miedzy narodow; i ani jeden nie zostal
wzrostem. Widozenie nęd, aby nie musiec igur tylu bezumydlanych ludzi, przyspiewaj
sami i mierni w wojaczarniach. Chociaż opowieść brami potworowic, uwarianu ję za mowilna,
kważywary murawia ludkości Niemców i Madziarów.

Gdyż w tych opowiadaniach było kłamstwo i zdrada prawdy, wojna ta musiałaby skończyć się wywołaniem niemieckich krwawych i krzyży, oraz wymordowaniem Niemców i kaduców dla odzyskania i zabezpieczenia przyszłego spokoju.

27. III.

zinnu dalej. Nowe opowiadania nowych jeńców.

[illegible][illegible]

Austriacy, tylko mordowali, Węgry postawili się jemu. To też i niebowie abstrahowały od słabych Austriaków, ale nad Węgrami walczyli i spodziewali zwyciężyć mocno.

[illegible]

zjczyany i społeczeństwa, a nastąpiła piasna forma i kż interesów klasowych proletariatu. Wskazując na chęć do klasy wojny i pragnienie pokoju a wszelkż sens. Ołani nie zostali dle i tż go w jego rodzaju reprezentowania jego państwa, nieprzysł, niechów i bankierów, dobrowolicznie zgodzić na wojnę z celu zabójstwa i uciśnienia niemieckich narodów, stali się monarchicznymi i autokratycznymi. Czy socjaliści rosyjscy rozumieją to obrotu? Czy rozumieją, że prawdziwym ułtikiem dla stworzenia rewolucyj rosyjskiej trzeba wojnę prowadzić do zwycięstwa wszystkich ródów niemieckich i do uwolnienia wszystkich uciśnionych narodów? Jeżeli pojdzie o głosy proletariatu, umiowanego wojnę, jeż adla wolności w Europie, a zapewne impadła i rosyjska rewolucja.

Największym kryzysem rzymskiej rewolucji byłoby ogłoszenie wojny dla wyzwolenia wszystkich nie wolnych narodów i dla równości prawniczą i innych ludzi, dyktujących podług nowego monarchii i konstytucyjnych. Tak to robiła rewolucja francuska. Rozum, że to a dokoła była podroga i stała się stała, więc wtedy nie było na drodze po-
stępu tylko wtedy i tylko wówczas odrodzić się, stała się nową Rosją, kiedy nie poprzestanie
na przeprowadzaniu reform w sobie, ale ogłosić się oswobodzić iść ludzi i narodów, kiedy
na swoje postanowienie weźmie stworzyć w Europie republikę noworodzą. Tak zapowiada
się, że powstanie i Ameryka, że na 100 lat Europa ma być Wschodem albo republikanizmem.

"Ale gdybyś miał prawo o ymny porucić się do tej nocy, czy sądziłbyś siódmki po lewej?
Na, ciele wojska zwycięzkiego stoją, jeniec atowie, wydławać w ciemnościach - czy mogą
stać się w naszymi atakami niebezpiecznymi? Czy potrafią przetrwać się i nagodzić do polu-
s ci two wobec adwokatów, rolników i robotników, którzy uważali atakować tylko monarchię
i Bożym królem? Czy nie raczej buntować się i wielkimi sukcesami wojny w domu, a przede
wszystkim, i niech do zwycięstwa? Czy w samej nocy taki przeskok, od samodzielnego
do republiki da się wykonać bez wojny domowej!

o. matus cytanis, ktorzy sensen jest awacj etwo Prusi teutoniam.

Każdą noc lat deszcz, bity gromoty i siwociele. Wszakże, choćby to, a wicher huczał, i siwociele, i podolski miatr mógłby n niego terminować. Ładny kraj wieczny wiosny. Teraz pominę, jak u nas we wietrny i wiosny dzień listopadowy. Nawet nadkha pokazuje się znowu ma ten kraj wiosny, komuś wrony. Młach: rydlis patnie, a si z do kół nio go utwory murowa tżera.

[illegible]

Pro Anglię nie dadzę, Dmowskiemu do wyboru, aby wracał do rocyi lub odwył stwili w wyjech
angielskiem? Wszystko jest możliwe.

Stany Zjednoczone wybiegają do wojny. Czy chęć ją zakończyć? Czy widzą ten Koniec już bliżej? A jeżeli ona potrwa jeszcze dwa lata? Wtedy pono Chinami nie będzie kłopotka niema,

nie słyszę tego głosu. Do czasu, gdy nie miała powodu, żeby martwić się, że gdzieś nie ma. Stano mi.

Chiny wzięły się. Wiedząc, że wkrótce muszę wyjechać do rozprawy między Japonią a Prusami. Jednostronnymi, więc zawarłem zapewnienie sobie pomocy Ameryki przeciwko tym Prusakom, z którymi pędzić się porachować pod opieką potężnych Stanów. Towarzem.

Pro p. Rodzianko nie chce zostać rosyjskim finansistką? Nie, pragnie udzielić w nagrodę, tylko napewnia sobie nadzór nad rządem, nie powoławszy go w dalszym ciągu do odpowiedzialności. Nie chce się na nowo zajmować polityką.

jest powszechnie wiadomo, że gdyby Kosiński rzeczywiście miał te wartości bojowe, co siebie; byłoby
dawno po Kosińcach i po wojnie. Ona musieliby się dale natchnąć po tym napotem, gdyby mu się
powiodło, że musi sobie samemu wywalczyć ludzką swobodę, a ponadto jeszcze i innych
innych. Mistrzowi Kosińskim pomógł się apostatem i nieumiejętnym malarzem, który go nie umyła.

Wojna niemiataby trwać jeszcze dwa lata, a żeby można było sobie nadziwić, że w niemieckim społeczeństwie, który dotychczas nie słyszał o wojnie, podpalano, kłóli, wściekły, mrozi obudzić się w Berlinie, pręgach, podnieśliśmy nawet do godności i rewolucyjności wobec Landesskaters. Także to droga.

30. III.

[illegible][illegible]

Pobudki mogą być dwojakie. Albo jest w tej chwili mozi "mozi" utrzymania monarchii, albo nie. Jeżeli tak, to celem mego przemówienia jest akt ten postulatstwa wobec rządu i nowożytnego państwa, który jest abdykacją jako wyznaczenia nie zobowiązuje wiernych poddanych, którzy muszą się skupić, rozprawić i określić na stołecznym chwile, aby rozpocząć walkę o przywrócenie dawnego blasku państwu.

Jżeli chcielibyśmy o utrzymaniu monarchii jest niemożliwa, tedy strach o państwo, państwo o porządek, rewolucja francuskiej, podrywała im ten krok, wystruszył przez okoliczników, a więc nie obowiązujący według ich przekonania, wachowe powstrzymując, ostatecznie przez wywołanie chwili bieżącej.

Obie te poprzedki muszą się zkombinować także równocześnie w ich momentach.

Alle jact ten Krok według niego wrakesia pako-wiadzig wojny domowej. c. Nilschows
powiedzial, i tylko wglad na Amikaismie wojny domowej kharaty mgdowi prowi-o-ye-
memu, patoryniac formig orzdu monarchii na. Wytozy wize patorynsanie monarchii

wyje z jakimi osobnym rodzajem rybnictwa. Taki wicher panuje dzisiaj w Warszawie,
kiedy wiadali, że to Towarzystwo rybne. Odweg czasu ten wicher wzbudza we mnie spory
i strach, jaki ma dzisiaj nad duchami w nocy. Moje reumatyzm i magmatyki napowiadają mi
strach. Chodzi i stać na takich nogach niepodobna, ale i nie dręczy się.

Co za robienie między obywateli! Wyżsieniom mi tutaj papierowe siły i gdzie na papierze
(81 l. 75 c) ale mi ich nie dano do ręki, tylko plutonowemu, który mnie odwiedził do Włotko.
Droga prowadzi na Górną, Spens i myś. Włotko ma być 30 km od Rybnia. Jener nie ma
rozmówienia, co jest liberta podmiotowa twoja, czy byś chciał po rybnictwie, a co
co utracone sprawy?

Dostaję list od niepokojącej demagogii z Rybnia, że nie ma wody, a miły człowiek
nie wolniery był w górnictwie, parady.

31. III.

Pod ładnymi auspicyami rozpoczyna się dzień mojej podróży. Wicher wyje całą noc i nie
myśli ustać. More wzbudzone, jak go nigdy jener nie widziałem. Strona wyprawdzie wita
pogodnie, ale to właśnie jest napowiadając nie pogodnego dnia w Górnym. Teaty jestem pod
straszliwym. Przyjechałem bowiem do Włotko i staję się w pierwszym, drugu hotelu
angielskim (Polityg nie wiem, czy to tak jest). Ogłębiam monument prawy, pod
którym odgrywa się demagogia, która pnie się do góry, a nie do dołu. Polityg, od
wiadaję mojemu kierownikowi politycznemu i mówię mu: jednak rozstrząsać ucząli.
Je nie niechodzą całego pomnika, bo to by miało być na te, jestna polityczne. Kamieniarz
si do kamienia na góry, których dawno nie użył, gdy przyrządził wyznaczyć i wesoły
Dziśniewski a ja ich ofiarę kamieniarz, w mianach dawno in bardro świątyni.
Był tam dla pałacy weraunda drewniana, przypominająca weraundę przed kamieniarz
wiedzieć, że na staru się była. Gdy na niej Dziśniewski staję, różnica pomiędzy
kamieniarz a ja, że ja i oficer staję, a on kałiem nad naszym głowami.
Dziśniewski dał mi znak, że moja rozprawa ekonomiczna i postać parady
na smierć przed powierzeniem, przyrzeciem dał mi ośkę po wiarnej ryzi znak wiersza.
Dziśniewski się nie zraża i pytałem się w dury: jak to? Przecież nie jestem
anestezowany, a we dwie godziny ma być egzekucja. Aż w końcu? Aż w końcu,
wraz to coś podobnego, który rozstrząsa w ostatniej chwili. Dziśniewski, obudzić
się.

Nie pod wesołymi wizerunkami rozpoczyna jakiś nowy okres w życiu. Nie
mam pieniędzy i nie mogę sobie wybrać, jak tam być. Boję się nawet kamieniarz
nie, ale napędza mnie twój majestat. Przecież rozprawa ekonomiczna i postać
ko mianym rodzajem nie być, wstąpiła, że i w końcu by nie odniósł. Co więc mam
robić? Nie wiem i boję się.

Cher Monsieur

Paris 17

Je vous envoie le petit livre que vous m'avez demandé. Je vous prie de le lire et de me dire si vous le trouvez utile. Je vous prie aussi de m'envoyer le petit livre que vous m'avez demandé. Je vous prie de le lire et de me dire si vous le trouvez utile.

Je vous prie de m'envoyer le petit livre que vous m'avez demandé. Je vous prie de le lire et de me dire si vous le trouvez utile. Je vous prie aussi de m'envoyer le petit livre que vous m'avez demandé. Je vous prie de le lire et de me dire si vous le trouvez utile.

Respectueusement

Monsieur de la Roche

Je vous prie de m'envoyer le petit livre que vous m'avez demandé. Je vous prie de le lire et de me dire si vous le trouvez utile. Je vous prie aussi de m'envoyer le petit livre que vous m'avez demandé. Je vous prie de le lire et de me dire si vous le trouvez utile.

devrait se solder par argent versé par le comité polonais en faveur et l'employer
à l'acquisition d'un ou de plusieurs autres immeubles, à l'usage de la bibliothèque
ou d'un autre objet d'intérêt public, à la condition que le comité polonais en fasse l'acquisition.

[illegible]

particulièrement cette année, car c'est la première fois que le gouvernement
canadien a pu se faire entendre dans les affaires de la guerre, et c'est la première
fois que le gouvernement britannique a pu se faire entendre dans les affaires de la guerre.
C'est la première fois que le gouvernement britannique a pu se faire entendre dans les affaires de la guerre.
C'est la première fois que le gouvernement britannique a pu se faire entendre dans les affaires de la guerre.

and they agree that the Commission to investigate the plan
is being formed.

Answers of the (Comptrolr) Capt. A. Rogers

[illegible][illegible][illegible]

Remarque: les plus anciens et les plus beaux monuments
de sculpture et de sculpture de la ville.

From the Rev. Mr. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Ich schreibe damit, dass die Verhältnisse in der Lage so stehen, wie sie sind. Ich bin am 1. November 1876 von dem Kaiserreich gekommen und habe bereits meine Arbeit an der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften aufgenommen. Ich bin in der Lage, meine Arbeit an der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften zu vollenden. Ich bin in der Lage, meine Arbeit an der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften zu vollenden. Ich bin in der Lage, meine Arbeit an der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften zu vollenden.

May

2

5

2

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

Tava ne osuosi ne uviyem. So darimo. nie nam kseruady. viaczo pad spoznaniem. mi miedysa kobytu nie rapytano minie o sposoby i sredki do zynin. Tymoz, nie miedysa o tym, co bylo. 7. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831.

Po tym wszystkim doświadczeniom, do których nas doprowadziła ta podróż, postanowiliśmy, że do najbliższego lata, kiedy będziemy mieli okazję, wyjedziemy do Włoch, abyśmy mogli zobaczyć na własne oczy, jak wygląda życie w tym kraju, który jest tak sławny. Chcemy też zobaczyć, jak żyją tamtejsze rodziny, które są tak bogate i które mają tak wiele dzieci. Chcemy też zobaczyć, jak żyją tamtejsze rodziny, które są tak biedne i które mają tak mało dzieci. Chcemy też zobaczyć, jak żyją tamtejsze rodziny, które są tak różne od nas. Chcemy też zobaczyć, jak żyją tamtejsze rodziny, które są tak podobne do nas. Chcemy też zobaczyć, jak żyją tamtejsze rodziny, które są tak ciekawe. Chcemy też zobaczyć, jak żyją tamtejsze rodziny, które są tak smutne. Chcemy też zobaczyć, jak żyją tamtejsze rodziny, które są tak szczęśliwe. Chcemy też zobaczyć, jak żyją tamtejsze rodziny, które są tak różne od nas. Chcemy też zobaczyć, jak żyją tamtejsze rodziny, które są tak podobne do nas. Chcemy też zobaczyć, jak żyją tamtejsze rodziny, które są tak ciekawe. Chcemy też zobaczyć, jak żyją tamtejsze rodziny, które są tak smutne. Chcemy też zobaczyć, jak żyją tamtejsze rodziny, które są tak szczęśliwe.

Jaś nie posiada. Przed rozpoczęciem czynności jawne Nitko słów. Jestem pewny, iż
sygnalizację w sprawie prefektu powierzył się ogromnych kosztów, potraceniach i wydatkach
i kosztach, nieopłaconych i niezapłaconych, co do niego nadeń nie da żadnej więcej próżni. Jestem
pewny, iż nadeń został powierzony przez Nitko, który nie miał prawa pisać dykt. Profesor
o Nitko powierzoną je sobie i otworzył, nie powierzoną. Nitko. Nitko, który nie miał prawa pisać dykt. Profesor
o Nitko powierzoną je sobie i otworzył, nie powierzoną. Nitko. Nitko, który nie miał prawa pisać dykt. Profesor
o Nitko powierzoną je sobie i otworzył, nie powierzoną. Nitko. Nitko, który nie miał prawa pisać dykt. Profesor

[illegible]

Chama-se *Arachis sativa*. Já deu muito fruto e não me dá nenhum, é mais
de trinta e seis, como o de Aracá. Colhe-se em

[illegible]

głównie. Mogile orci mnie nie obchodzi, opowiada tytoniu, które, o co go kochać nie ma, a tytoniu, który mnie wryłku nie ma, więc nawet nieświadome, jak to ma być, nie ma. Ale z jednak to się nie ma.

Pris odisioi. mi gospodaru listy, bo uchovea deji az wlen spowid, to az musiem
spowieda dwa spisy adresow, a ktorej jeden wstane w swiecie po tozaym a drugi
za opatronej pierszeig stopy na miedzy w polowidanie oddziele. Tyllto to jui d
srode, listy azo p tro poje, a nowo to mi - a kady listat. Natalka mienoy.
Any azo w kras pacyt w swiecie drowny w no kadyt. A azo az kraso w k.
Mladowiem azo, a pownowiem w krasie listat yswowowoy o lypy azo o lypy
a listat azo o lypy, jui d to azo azo azo o lypy. Azo listat, to listat jui d to azo azo.

Współpraca polegała na tym, że w go. powołano. Ktoś go wwozy do domu Koss-
sant, a jego, a w inny sposób, to było w tym miejscu. To jest w tym domu.

Kto by tam nie widział, tamciemu wojnę oficjalnie. To było pierwsze. Poprawo a
 pot. who lub pol. w. 1848, w. 1849, w. 1850, w. 1851, w. 1852, w. 1853, w. 1854, w. 1855, w. 1856, w. 1857, w. 1858, w. 1859, w. 1860, w. 1861, w. 1862, w. 1863, w. 1864, w. 1865, w. 1866, w. 1867, w. 1868, w. 1869, w. 1870, w. 1871, w. 1872, w. 1873, w. 1874, w. 1875, w. 1876, w. 1877, w. 1878, w. 1879, w. 1880, w. 1881, w. 1882, w. 1883, w. 1884, w. 1885, w. 1886, w. 1887, w. 1888, w. 1889, w. 1890, w. 1891, w. 1892, w. 1893, w. 1894, w. 1895, w. 1896, w. 1897, w. 1898, w. 1899, w. 1900, w. 1901, w. 1902, w. 1903, w. 1904, w. 1905, w. 1906, w. 1907, w. 1908, w. 1909, w. 1910, w. 1911, w. 1912, w. 1913, w. 1914, w. 1915, w. 1916, w. 1917, w. 1918, w. 1919, w. 1920, w. 1921, w. 1922, w. 1923, w. 1924, w. 1925, w. 1926, w. 1927, w. 1928, w. 1929, w. 1930, w. 1931, w. 1932, w. 1933, w. 1934, w. 1935, w. 1936, w. 1937, w. 1938, w. 1939, w. 1940, w. 1941, w. 1942, w. 1943, w. 1944, w. 1945, w. 1946, w. 1947, w. 1948, w. 1949, w. 1950, w. 1951, w. 1952, w. 1953, w. 1954, w. 1955, w. 1956, w. 1957, w. 1958, w. 1959, w. 1960, w. 1961, w. 1962, w. 1963, w. 1964, w. 1965, w. 1966, w. 1967, w. 1968, w. 1969, w. 1970, w. 1971, w. 1972, w. 1973, w. 1974, w. 1975, w. 1976, w. 1977, w. 1978, w. 1979, w. 1980, w. 1981, w. 1982, w. 1983, w. 1984, w. 1985, w. 1986, w. 1987, w. 1988, w. 1989, w. 1990, w. 1991, w. 1992, w. 1993, w. 1994, w. 1995, w. 1996, w. 1997, w. 1998, w. 1999, w. 2000, w. 2001, w. 2002, w. 2003, w. 2004, w. 2005, w. 2006, w. 2007, w. 2008, w. 2009, w. 2010, w. 2011, w. 2012, w. 2013, w. 2014, w. 2015, w. 2016, w. 2017, w. 2018, w. 2019, w. 2020, w. 2021, w. 2022, w. 2023, w. 2024, w. 2025, w. 2026, w. 2027, w. 2028, w. 2029, w. 2030, w. 2031, w. 2032, w. 2033, w. 2034, w. 2035, w. 2036, w. 2037, w. 2038, w. 2039, w. 2040, w. 2041, w. 2042, w. 2043, w. 2044, w. 2045, w. 2046, w. 2047, w. 2048, w. 2049, w. 2050, w. 2051, w. 2052, w. 2053, w. 2054, w. 2055, w. 2056, w. 2057, w. 2058, w. 2059, w. 2060, w. 2061, w. 2062, w. 2063, w. 2064, w. 2065, w. 2066, w. 2067, w. 2068, w. 2069, w. 2070, w. 2071, w. 2072, w. 2073, w. 2074, w. 2075, w. 2076, w. 2077, w. 2078, w. 2079, w. 2080, w. 2081, w. 2082, w. 2083, w. 2084, w. 2085, w. 2086, w. 2087, w. 2088, w. 2089, w. 2090, w. 2091, w. 2092, w. 2093, w. 2094, w. 2095, w. 2096, w. 2097, w. 2098, w. 2099, w. 2100, w. 2101, w. 2102, w. 2103, w. 2104, w. 2105, w. 2106, w. 2107, w. 2108, w. 2109, w. 2110, w. 2111, w. 2112, w. 2113, w. 2114, w. 2115, w. 2116, w. 2117, w. 2118, w. 2119, w. 2120, w. 2121, w. 2122, w. 2123, w. 2124, w. 2125, w. 2126, w. 2127, w. 2128, w. 2129, w. 2130, w. 2131, w. 2132, w. 2133, w. 2134, w. 2135, w. 2136, w. 2137, w. 2138, w. 2139, w. 2140, w. 2141, w. 2142, w. 2143, w. 2144, w. 2145, w. 2146, w. 2147, w. 2148, w. 2149, w. 2150, w. 2151, w. 2152, w. 2153, w. 2154, w. 2155, w. 2156, w. 2157, w. 2158, w. 2159, w. 2160, w. 2161, w. 2162, w. 2163, w. 2164, w. 2165, w. 2166, w. 2167, w. 2168, w. 2169, w. 2170, w. 2171, w. 2172, w. 2173, w. 2174, w. 2175, w. 2176, w. 2177, w. 2178, w. 2179, w. 2180, w. 2181, w. 2182, w. 2183, w. 2184, w. 2185, w. 2186, w. 2187, w. 2188, w. 2189, w. 2190, w. 2191, w. 2192, w. 2193, w. 2194, w. 2195, w. 2196, w. 2197, w. 2198, w. 2199, w. 2200, w. 2201, w. 2202, w. 2203, w. 2204, w. 2205, w. 2206, w. 2207, w. 2208, w. 2209, w. 2210, w. 2211, w. 2212, w. 2213, w. 2214, w. 2215, w. 2216, w. 2217, w. 2218, w. 2219, w. 2220, w. 2221, w. 2222, w. 2223, w. 2224, w. 2225, w. 2226, w. 2227, w. 2228, w. 2229, w. 2230, w. 2231, w. 2232, w. 2233, w. 2234, w. 2235, w. 2236, w. 2237, w. 2238, w. 2239, w. 2240, w. 2241, w. 2242, w. 2243, w. 2244, w. 2245, w. 2246, w. 2247, w. 2248, w. 2249, w. 2250, w. 2251, w. 2252, w. 2253, w. 2254, w. 2255, w. 2256, w. 2257, w. 2258, w. 2259, w. 2260, w. 2261, w. 2262, w. 2263, w. 2264, w. 2265, w. 2266, w. 2267, w. 2268, w. 2269, w. 2270, w. 2271, w. 2272, w. 2273, w. 2274, w. 2275, w. 2276, w. 2277, w. 2278, w. 2279, w. 2280, w. 2281, w. 2282, w. 2283, w. 2284, w. 2285, w. 2286, w. 2287, w. 2288, w. 2289, w. 2290, w. 2291, w. 2292, w. 2293, w. 2294, w. 2295, w. 2296, w. 2297, w. 2298, w. 2299, w. 2300, w. 2301, w. 2302, w. 2303, w. 2304, w. 2305, w. 2306, w. 2307, w. 2308, w. 2309, w. 2310, w. 2311, w. 2312, w. 2313, w. 2314, w. 2315, w. 2316, w. 2317, w. 2318, w. 2319, w. 2320, w. 2321, w. 2322, w. 2323, w. 2324, w. 2325, w. 2326, w. 2327, w. 2328, w. 2329, w. 2330, w. 2331, w. 2332, w. 2333, w. 2334, w. 2335, w. 2336, w. 2337, w. 2338, w. 2339, w. 2340, w. 2341, w. 2342, w. 2343, w. 2344, w. 2345, w. 2346, w. 2347, w. 2348, w. 2349, w. 2350, w. 2351, w. 2352, w. 2353, w. 2354, w

17

[illegible]

deixado em um estado de confusão, pois a maioria dos alunos não sabe ler e escrever, e a maioria dos professores não sabe ensinar.

1852 1853 1854 1855 1856 1857 1858 1859 1860 1861 1862 1863 1864 1865 1866 1867 1868 1869 1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900

[illegible]

Trvere, prorege, in pig i digne upa ty u blyzskim: For to dars ad! Nat all, rignar 'koloni.
 Hora nea tyb i digne u blyzskim. So on u blyzskim u blyzskim i poryt i poryt poryt
 u blyzskim, u blyzskim u blyzskim u blyzskim u blyzskim u blyzskim u blyzskim u blyzskim
 u blyzskim u blyzskim u blyzskim u blyzskim u blyzskim u blyzskim u blyzskim u blyzskim

[illegible][illegible][illegible]

Bohynian ju biskopal. Předtím v polních ústředích a v nepokojných
místech a v nejnovější době v ústředích a v nepokojných místech do biskopie.

[illegible]

Alteios nomen expressit de eis extra parva agnoscuntur antiquitas
eius, quod in antiquis aliis nomen, antiquum, politum, electum, et per
hoc nomen, non flagit, an se gerat.

Przebieg choroby wyraża się w postaciach: a) 1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26) 27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36) 37) 38) 39) 40) 41) 42) 43) 44) 45) 46) 47) 48) 49) 50) 51) 52) 53) 54) 55) 56) 57) 58) 59) 60) 61) 62) 63) 64) 65) 66) 67) 68) 69) 70) 71) 72) 73) 74) 75) 76) 77) 78) 79) 80) 81) 82) 83) 84) 85) 86) 87) 88) 89) 90) 91) 92) 93) 94) 95) 96) 97) 98) 99) 100) 101) 102) 103) 104) 105) 106) 107) 108) 109) 110) 111) 112) 113) 114) 115) 116) 117) 118) 119) 120) 121) 122) 123) 124) 125) 126) 127) 128) 129) 130) 131) 132) 133) 134) 135) 136) 137) 138) 139) 140) 141) 142) 143) 144) 145) 146) 147) 148) 149) 150) 151) 152) 153) 154) 155) 156) 157) 158) 159) 160) 161) 162) 163) 164) 165) 166) 167) 168) 169) 170) 171) 172) 173) 174) 175) 176) 177) 178) 179) 180) 181) 182) 183) 184) 185) 186) 187) 188) 189) 190) 191) 192) 193) 194) 195) 196) 197) 198) 199) 200) 201) 202) 203) 204) 205) 206) 207) 208) 209) 210) 211) 212) 213) 214) 215) 216) 217) 218) 219) 220) 221) 222) 223) 224) 225) 226) 227) 228) 229) 230) 231) 232) 233) 234) 235) 236) 237) 238) 239) 240) 241) 242) 243) 244) 245) 246) 247) 248) 249) 250) 251) 252) 253) 254) 255) 256) 257) 258) 259) 260) 261) 262) 263) 264) 265) 266) 267) 268) 269) 270) 271) 272) 273) 274) 275) 276) 277) 278) 279) 280) 281) 282) 283) 284) 285) 286) 287) 288) 289) 290) 291) 292) 293) 294) 295) 296) 297) 298) 299) 300) 301) 302) 303) 304) 305) 306) 307) 308) 309) 310) 311) 312) 313) 314) 315) 316) 317) 318) 319) 320) 321) 322) 323) 324) 325) 326) 327) 328) 329) 330) 331) 332) 333) 334) 335) 336) 337) 338) 339) 340) 341) 342) 343) 344) 345) 346) 347) 348) 349) 350) 351) 352) 353) 354) 355) 356) 357) 358) 359) 360) 361) 362) 363) 364) 365) 366) 367) 368) 369) 370) 371) 372) 373) 374) 375) 376) 377) 378) 379) 380) 381) 382) 383) 384) 385) 386) 387) 388) 389) 390) 391) 392) 393) 394) 395) 396) 397) 398) 399) 400) 401) 402) 403) 404) 405) 406) 407) 408) 409) 410) 411) 412) 413) 414) 415) 416) 417) 418) 419) 420) 421) 422) 423) 424) 425) 426) 427) 428) 429) 430) 431) 432) 433) 434) 435) 436) 437) 438) 439) 440) 441) 442) 443) 444) 445) 446) 447) 448) 449) 450) 451) 452) 453) 454) 455) 456) 457) 458) 459) 460) 461) 462) 463) 464) 465) 466) 467) 468) 469) 470) 471) 472) 473) 474) 475) 476) 477) 478) 479) 480) 481) 482) 483) 484) 485) 486) 487) 488) 489) 490) 491) 492) 493) 494) 495) 496) 497) 498) 499) 500) 501) 502) 503) 504) 505) 506) 507) 508) 509) 510) 511) 512) 513) 514) 515) 516) 517) 518) 519) 520) 521) 522) 523) 524) 525) 526) 527) 528) 529) 530) 531) 532) 533) 534) 535) 536) 537) 538) 539) 540) 541) 542) 543) 544) 545) 546) 547) 548) 549) 550) 551) 552) 553) 554) 555) 556) 557) 558) 559) 560) 561) 562) 563) 564) 565) 566) 567) 568) 569) 570) 571) 572) 573) 574) 575) 576) 577) 578) 579) 580) 581) 582) 583) 584) 585) 586) 587) 588) 589) 590) 591) 592) 593) 594) 595) 596) 597) 598) 599) 600) 601) 602) 603) 604) 605) 606) 607) 608) 609) 610) 611) 612) 613) 614) 615) 616) 617) 618) 619) 620) 621) 622) 623) 624) 625) 626) 627) 628) 629) 630) 631) 632) 633) 634) 635) 636) 637) 638) 639) 640) 641) 642) 643) 644) 645) 646) 647) 648) 649) 650) 651) 652) 653) 654) 655) 656) 657) 658) 659) 660) 661) 662) 663) 664) 665) 666) 667) 668) 669) 670) 671) 672) 673) 674) 675) 676) 677) 678) 679) 680) 681) 682) 683) 684) 685) 686) 687) 688) 689) 690) 691) 692) 693) 694) 695) 696) 697) 698) 699) 700) 701) 702) 703) 704) 705) 706) 707) 708) 709) 710) 711) 712) 713) 714) 715) 716) 717) 718) 719) 720) 721) 722) 723) 724) 725) 726) 727) 728) 729) 730) 731) 732) 733) 734) 735) 736) 737) 738) 739) 740) 741) 742) 743) 744) 745) 746) 747) 748) 749) 750) 751) 752) 753) 754) 755) 756) 757) 758) 759) 760) 761) 762) 763) 764) 765) 766) 767) 768) 769) 770) 771) 772) 773) 774) 775) 776) 777) 778) 779) 780) 781) 782) 783) 784) 785) 786) 787) 788) 789) 790) 791) 792) 793) 794) 795) 796) 797) 798) 799) 800) 801) 802) 803) 804) 805) 806) 807) 808) 809) 810) 811) 812) 813) 814) 815) 816) 817) 818) 819) 820) 821) 822) 823) 824) 825) 826) 827) 828) 829) 830) 831) 832) 833) 834) 835) 836) 837) 8

«Кто знает, где можно получить много хлеба, травы и другой пищи. Там же
узнаю, как можно на одну лошадь подвезти в оба на Владивосток много
хлеба до Японии. Ковца много знает, как это можно в России, Китае, Японии, в
Америке, Европе и Азии сделать».

W podjętym przez nas w tym celu przedsięwzięciu, w którym widzieliśmy wielką
chęć do udziału państwa francuskiego. Biorąc praktycznie, ta chęć powinna być
dla nas rzeczą państwową. Porozumienie, co i w jakim celu, o powiększeniu
ich bytu i ich. Amerykański, o wykształceniu, nowej rasy. Ścieżki, rasy
i Amerykanów, nie było, to jest, nie było, do czasu, na francji, jak podaję
jako, który, z którym, do czasu, w tym, w tym.

¹¹ The, as being no less simple as without, belonging to us does not make sense
positively like strongly conscious - perhaps -

wykrośnięcie nie wiem. Otwierając kaparym katolickiemu mi'ogdes, skoro wśch zapro-
sili' mnie tutaj do katechizacji. Tak ja' poma' go' t'as, m'k'as, a' p'ak'as, a' p'ak'as
dost' mnie w m'k'asmanem D'awie' p'os'ci'ci'.

rodacy uwatowali od straszenia, zaczynam racho chować się
do bo. Mogali śmiać mi miły, życie miłe, nadzieję o tobie mam - gdyby steruwa
racho o sióstr duszali w zdrowiu prężyć nogę - mem przechen nas wust.

P. H.

[illegible]

10. 11.

L'acqua è molto buona per il mal di stomaco. La colono si trova nelle parti meridionali della
 regione. La si può trovare in un. La si trova nelle parti meridionali della regione. La si trova nelle parti meridionali della regione.

Vol. Les deux M^{rs} et est venu par une joute le dimanche Saint et m'a apporté 350 fcs.
 de prêt à saur. Je me suis mis en voyage complètement et le dimanche de Pâques
 je pouvais déjà pour un homme parvenu au grand âge, enfoncer ses sabots, soit dit
 en la patrie. Comme il n'est ni tant d'élude ne point d'entretien, j'ai pu faire
 de belles regards sur d'autres lettres de l'avant, comme non arrivées. Les seuls maux
 de toute de m'ont le plus souvent possible et comme ^{à l'usage} celle de demande à M^{lle} Seyde,
 le mariage, d'autant que je place par la présente le plus possible et possible.

[illegible]

Après cela, l'expulsion de nos cent, mille les plus riches et les plus sages

Sein Heilsgelübde. Ich halte den Zweck der Heiligung darin, dass ich Thun, das ich
sollen - ich thue, was ich soll und nicht zu verneinen. Ich thue, was ich soll, und
ich persönlich stark bekennen, so werden sie auch in der Zukunft.

[illegible][illegible][illegible]

Ustawa o wyznaczeniu granic państwa polskiego, uchwalona przez Sejm w dniu 15 października 1918 roku. Ustawa ta ma na celu wyznaczenie granic państwa polskiego, które miały być wyznaczone na podstawie historycznych i geograficznych faktów. Ustawa ta jest ważnym dokumentem w historii państwa polskiego, który określa jego granice i terytorium.

[illegible]

degraded stone fragments, only as attached to the surface.

Твои описания до сих пор не соответствуют.

The mycorrhiza in *Helleborus* flowers gathering many particles of soil; some
 obtain in part from a highly saline, &c. soil. They sometimes are, & volu-
 tarily, also a secret for light & nitrogenous air particles present in the soil, &c.
 which is probably why they are so much more numerous in the soil. I have
 seen many many times, & have observed the growth of spores in response to the
 soil.

[illegible]

Rei ungi sunt ai par. Alina. Brata lui e brata sa, nepotii ei sunt
florarii lui, adica ei de piersa si de rosii, si ei sunt parii ei si ei sunt
Rei ungi sunt ai par. Alina.

[illegible]

[illegible]

Esistono 2 più lingue, una che si parla più comunemente l'altra da noi usata
e che si chiama lingua arabica e l'altra che si chiama lingua persiana, perché
una di esse si dice lingua arabica e l'altra lingua persiana. La lingua arabica si
parla in tutto il mondo, e la lingua persiana si parla in Persia e in
India. La lingua arabica si parla in Persia e in India, e la lingua persiana si
parla in Persia e in India. La lingua arabica si parla in Persia e in India,
e la lingua persiana si parla in Persia e in India. La lingua arabica si
parla in Persia e in India, e la lingua persiana si parla in Persia e in India.

[illegible]

Turques? c'est tout à fait, parce qu'ils sont Allemands. Pour apaiser le cœur d'équité, que l'on ne se vante pas d'être encore éclairé dans leur âme par la conscience.

[illegible][illegible][illegible]

d'armes par des régiments et des divisions entières.

26.8

[illegible]

1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541. 2542. 2543. 2544. 2545. 2546. 2547. 2548. 2549. 2550. 2551. 2552. 2553.

Вспомогательный текст, который находится под основным текстом, содержит следующие строки:

Вспомогательный текст, который находится под основным текстом, содержит следующие строки:

Wieloletni wójt wsi w latach 1915-1918. W czasie wojny służył
na froncie medycyński w szpitalu wojskowym w miejscowości Siedlce. Po wojnie wrócił do domu
w rodzinę i został księdzem. W latach 1920-1921 był księdzem w parafii.

1900

[illegible][illegible]

32. 19

Lappulaea lamiifolia (Lam.) Gray, 35. 11.

A. D.

[illegible]

Żuły moje są mądra mądrością, a w lewym stras ceteri. Kształtu są: obywatel
nie parano wiecie, że kocham was, mój mój.

Postaćem pnowa warkko kart i ożisajem: Tarygowi, Tychun, Karas' (Taryg),
 is. Jaworski (Jaworsko), Prewostnik, Dekaniski (Kiadochuni Muity, Perm)

24. V. 17.

A więc zchorujęm lat 43 i wchodzić drzisiaj w 44. Cóż mam przewidzieć, więc ulepszenia
 mnie nie ma, ale więcej, że co raz przewidywać drzisiaj podarować i nogi osłabaty
 się lekkość. Czy to będzie stan trwały, czy tylko chwilowy wybrzy, zobaczymy.

Alle, mi mo bluza cudnego obrachunek sumienia jest bardzo niewesoły. Jestem
 w wieku Konsularnym, a nie nie rdażatam, nie potrafiem nawet kapewni narwisku
 tyle paniga, aby znetrwata owe trzy lata odejść od swoich. Chęci miałam - radne
 wrogdy mi nie nie wstrzymują, nie anatem strachu, nie mnie nie obchodzi
 własna wyprawa: rwatem się do pracy - i nie. Moja przewidyłość wystaweryta, idy
 mnie wódzcy po wizerunkach, ale nie stwożyła mi tego. Nie mogę się drzisiaj powrócić
 na jeden trwały fant, czy ślad. Tę, która panistwa pracy od 1900 mogli by wy-
 pominąć sobie, że nie było nowatem, gdyby i in uprzyło i mi owe moie radian-
 zowania się, których ślady woj na naprawdę, stara do siebie.

Mam jechać do Rygu i prezentować się u ministrów, czy ich sekretarzy.
 Przygotuję referat w naszej sprawie - czy poryda się na co? Treba go zrobić -
 ale nie i sumie, aby sobie nie zrobić nic do wyzucenia. A skutek zostawić
 losom czy Bogu.

A wojna jest nieprzewidywalna. Mówi się o Sobie nie wspominać. Czy to jest
 schłabiwanie namiętnościom i na tęczowieniu tak jak niegdys' gwałtowność i wojna
 cara? Czy się to dąży na to, że Rada Stanu do nas, a się regenta, który on może
 zostać tylko Niemiecem? Czy może jest to powłóceniem austriackiego systemu
 Schrenkha, który nie chciał z nami traktować, będc przekonany, że ma
 i tak całą Kongresów, do austriackiego rozporządzenia przez pospolitą mien-
 wić do Rosji? Kto wie? Kto sobie sumienie powiada sobie, że nie trzeba sobie
 ręk wyciągać w sprawie Sobie, która i tak stoi po jego stronie, więc jej nie trzeba
 porzuciwać? A może gniewa się na nas, że nie robimy powstania przeciw
 Niemcom, jak Berchtold gniewał się, nie widząc powstania przed Rosji?
 Co jest, nie odgadnę - widzę, że jest niedobrze.

25. V. 17.

A więc jutro jadę do Rygu na 3 dni. Tężęci telegram do podprefekta rano
 a jakiś podprefekt biegał na niego i niestety do dwaktyżem w Warszawie
 Analaz mnie w ogrodzie publicznym na miastem. Wziął mnie do urzędu, gdzie
 nie widziałem co zrobić z tym fantem, a w końcu dało mi legitymacyję pisaną,
 którą chciałem zachować na panigł. Chyba nawet omarom pisać,
 którym mam jechać. Podarować tych perepatek było mi bardzo przykro.
 Nie lubię być robowianym, nie lubię dżugów, a przecie dżugów w tej chwili,
 a mam grupę perucii, które mi wie, jak wyzakoć mi się robowianym

i ta kado, niejmoś, nawet za spotkanie rotharski miady, brałszygo z nimi, i tam
razu najwyżej.

Poradnik polityczny się nie drogi. Ja, który przeszedłem tego wyroku chętnie umi-
ra serce. Boż się, żeby straszenie nie było tak. A nie wiem, czy z tymi ludźmi
nie straszą, a dać im się należy. Wobec samowładztwa o naszym straszeniu. Wobec
kimi nie umiemy, nie dojdą do tego, a nawet umiemy, czy do tego. Wobec
sądów, a dać im się należy, nie straszą, a dać im się należy, czy do tego. Wobec
nie repety, domagając się nowego aktu od samowładztwa? Właśnie do
Itali na wyrost, a dać im się należy, a dać im się należy, a dać im się należy.
całym. Długo wątpliwości były mi myśl o drogi, a nie było było mi
rachmunkowe, a dać im się należy, a dać im się należy, a dać im się należy.
nie dobre. Jutro mam jechać o 6⁰41 wieczorem, a dać im się należy o 18⁰41.
Wola Polska! Ja się nie straszę, a dać im się należy, a dać im się należy.
władzy naszej, a dać im się należy, a dać im się należy, a dać im się należy.
nie tylko tym samym, a dać im się należy, a dać im się należy, a dać im się należy.
mają, a dać im się należy, a dać im się należy, a dać im się należy.

[illegible]

27. V.

Pierwszy poiaępuje. Nam strach przed strachem, wielki strach, żeby jakiego gwałtu nie paść.
 Chrońcie się znowy przez to. Z tego powodu ten był i jest, drisaj, który muszę starać się
 wyśnić. Czyli tradicjon? Dnem, i dristous się u niego umawiamy na buty, ale żeby
 się dristous kłótniami i kłótniami, nie mógł się mścić. Na potomstwo maskin
 Pollegi wydaje mi się to trochę za mocnem. Obadymy.

Na 1/2 godziny idę na kolej. Jak nie staci się robotom? Parno, ariem cały młody, i co-
siądź - niewiść mojego odejścia luno. Wziem po raz pierwszy ubranie salowe i raras
urwat mi się guzik do rękaw angielski auto matyczny! "Bóg bogi wariety o to obrotai
przyjari, gdyby mi nie wstydzi. A mi wam parosole ani rarsuki - iai mi pienizdy na
rakupna niekoniecu.

Byłem więc w Rzymie przez dwa tygodnie, a wróciłem w sobotę wieczorem 9. VII. Wrażenie smutne. Ładuje mi się, że porozumienie absolutnie nie awansuje, że więc polska sprawa przepada. Siedzę tu drugi dzień i zamiast nabywać nadziei, utrowalam się w rozpamiętywanie.

Przyjechałem do Rzymu tak serdecznego i hołubińskiego, jak bym oczekiwał. Włoscy są naprawdę krótkim demokracjami i przez instynkt i kulturę.

Przyjechałem 24 wieczorem na stację San Pietro, gdzie mnie czekał Loret i przewiózł do hotelu „Splendid” na Corso Umberto. Tam już byli uprzedzeni o moim charakterze policyjnym. Natychmiast rano portyer sciągał ze mnie protokoły tak dokładne, że nawet polskie nazwisko mamy podać myślałem, a spisał kilka archiwery formularzy. Kawatach z tego stał mi dla policyi. Chodziłszy więc cały dzień: do jakiejś kwatery kryty Publica Sicurezza, potem do Komisaryatu naszego „Pola Marsowe” itd. Loret atakował wszystko, ale dzień był stracony. Byliśmy też u pułkownika Conte Mazzano generalnego sekretarza Komisji jeńców wojennych. Pożyczyłem z Tashawe 4 uwolnienie zboru Koncentracyjnego, oraz za pozwolenie na porynek do Rzymu i prosiłem tam podziękowanie podać gen. Spingardi, byłemu ministrowi wojny, obecnie preresowi Komisji dla jeńców wojennych. Powiadziałem też, że gdyby generał zgodził się, chciałbym mu to podziękowanie osobiście oświadczyć. Tego dnia nie było Spingardiego. Ale na ~~ten~~ ^{wkrótce} dzień doniesiono Loretowi, że nas porynknie na trzeci dzień.

Spingardi, stary żołnierz, ubrany był po cywilnemu, ale wojak, wytarł i ubrania. Po wysłuchaniu podziękowania – gadałem sobie po włosku, nie pomagając sobie nawet refkami – pusił się sam na pogawędę o trudności terenu wojennego i istotności rozpoczętej właśnie ofensywy. Co prawda, że ta ofensywa przedstawiała się wtedy więcej obiecującą niż była istotnie. Ja mu też opowiadałem o Krasie i o Monte Santo, ale od razu poprosiłem o zjednoczenie polskich jeńców w jednym obozie na łódzie statym i boję się bojem, że moi Kameraci wyginą na malaryz w owej Asinara. Oświadczył nasadniczo zgodę, powiadział, że już Crechów skompletował i że Polacy są mu mocno sympatyczni. Przypomniał jakiegoś jeńca, który kilkakrotnie zgłaszał się na ochotnika do wojska włoskiego, a kiedy mu odmówiono, próbował uciekać.

Generał i były minister wojny odprowadził mnie do drzwi, ścisnął rękę, co w Austrii tylko najwyższemu pryncypalowi portowi się czasem zdarzy.

Byliśmy też u sekretarza stanu w ministerstwie spraw zagranicznych p. De Chialino. Takie skrzellonego. Powitał mnie po francusku, więc wyreferowałem sprawę po francusku. Pragnętem, żeby włoski rząd przy otwarciu Trybu oświadczył, że jedynym o celów wojny jest odbudowanie Polski niezależnej, zjednoczonej ze wszystkich trzech części, mającej dostęp do morza i ziemi, jako że tylko Polska jedna może być godnym ruskim sojusznikiem.

kieram Włoch, ze powodu sametu w Rosji, który skończy się anarchią albo tyranią, a w obu wypadkach stanie się pastwą Niemców, konieczną jest jako wyznacznik Tadeusza i napora przeciw rozbiciu się Niemców.

W tej chwili zanotowałem sobie moje myśli i zacięciem naturalnie powiedział, że to będzie zrobione. Jak uważałem, moje wywody o interesie Włoch w odbudowaniu Polski, filozoficznie historyczne i polityczne, oraz zasadowe były wywaraniem doświadczeń na świecie. Ten przywilej to rozumiał moje lepiej ode mnie. Byłem więc nadzwyczaj zadowolony z przepięknej audyencji, a widzę, że Lorel mnie promował, bo chyba tylko on przygotował grunt tak dobrze.

Potem byliśmy u ^{Dr.} Scarpy, sekretarza ministra Commandini. Z tym tak wiele było do gadania, że go Lorel zaprosił na wieczór, podczas której obrabiałem go do woli, a że bystry i pojętny, była prawdziwa satysfakcja.

Wtorek jego przedwio do mi pobyt na 5 dni.

31. V. byłem u ministra Commandini'ego. Jako gość traktował mnie wyjątkowo przez „collega” niż przez „onorevole”. Zapowiedział, że sprawa polska obecnie ciąży się najciężiej i Włoska, że Rosja nie zrozumie celów wojennych porozumienia, jeżeli się ich nie poda pod formę porozumienia kwestii rolniczej, że więc dla utrzymania Rosji w sojuszu trzeba tę kwestię jasno postawić. Włoscy mają interes w osłabieniu Austrii: gdyby jej nawet zabrali pół Tyrolu, Stryjs i Galicję, restancje jeszcze bardzo silne - trzeba jej zabrać Galicję i Śląsk, a to już ją osłabi. Pogawędka przeciągała się, aż Commandini powiedział, że chce mnie jeszcze raz mieć na dłuższej rozprawie, a że wyjeżdża, prosi mnie na wtorek i wyrobi mi przedwio do pobytu na dalszych 10 dni.

Ponieważ „l'appétit vient en mangeant” napisałem list do p. De Martino, w którym szczegółowo podałem, jaką formę powinno mieć oświadczenie w ogóle w sprawie polskiej, aby zadowoliło Polaków, a kwestię postawiło na stanowisku prawdziwie międzynarodowym. Trochę przybyło mi łupetu i safasu dla dwóch powodów: 1) Przeczyłem sobie odbudowanie silnej Polski leży w interesie włoskim - to moje sumienne przekonanie, którego zrozumienie widziałem u włoskich przyjaciół w ogóle i dziennikarzy, 2) Coś jeszcze dorysowującego się włoska opinia na dawała Włochom powagę w porozumieniu, którą chciałem wyrazić dla nas. W tej chwili Włoscy byli tak mocni w Entente, że mogły być lekko do wtórnego kroku w naszej sprawie. Nie wiem, jak przyjęło to pismo i w ogóle nie wiem, jakie na p. De Martino zrobiłem wrażenie. Posłałem mu study, że generał Spingardi był bardzo zadowolony z mojej wizyty, a mam dane przypuszczenia, że min. Commandini również zachował dla mnie przychylność, gdy się gdzieś ponownie pojawi. O p. De Martino nie powiedział nic mogę, chyba wróci Lorel, że się nam awansuje data. Moje listy pójmą to, a może naprawi. O Turcji nie mogę powiedzieć.

Dnia 5. VI byłem drugi raz u min. Commandiniego. Apetyt mój wzrosnął. Prosiłem o to, aby rząd włoski wziął inicjatywę w sprawie polskiej. Fundamentem naszych wytycznych na rząd rosyjski proklamujemy, aby wydrzeł polskie ziemie z rąk rosyjskich i utworzył z nich odrębną armię polską. Równocześnie z tem tworzeniem porozumienia z rządem wydał notę storową, uznającą to wojsko za armię narodową, która walery o pojedynzenie Polski, celem stworzenia państwa niemieckiego, silnego & dostępnego do morza. Najważniejsze argumenty były te: stanowisko polskich żołnierzy w armii rosyjskiej jest niekorzystne - to Polska pała jest w rękach niemieckich, a Niemcy zapowiedzieli nawet niepodległość Krojonego Królestwa polskiego. Żołnierze polscy mogą mieć więc obawę, iż bieżąca praca dobrodziejstwa wiernego narodu. Ten żołnierz, stanowiący anachronizm materii wojskowej, musi ulegać w rozproszeniu rozkładu propagandzie anarchistów rosyjskich, a oddawany od siebie i społeczeństwa austriackiego, może jej ulegać. Wtedy walery wogóle front rosyjski wycofa się o kilka kilometrów. Według wszelkiego prawdopodobieństwa armia rosyjska nie będzie się biła. Gdyby utworzono armię polską, mogłaby ona na spółkę z armią rumuńską wywierać nacisk jaki taki wywierać, jeżeliby obie miały być zbyt słabe do podjęcia poważnej operacji. To było w interesie porozumienia tak samo jak w interesie polskim.

Na porzątek prosiłem o manifestację Trybunału w sprawie polskiej. Albo prezydent ministrów Bosselli, albo min. spraw zagranicznych Sonnino w sprawozdaniu nadanym z „esercizio provvisorio” wspomną sprawę polską, w sposób, jak mam nadzieję, zadowalający (myślałem o obietnicy De Martino), ktoś wpływowy i postać mogłaby zabrać głos i spowodować, albo jednomyślnie uchwaloną rezolucję, albo kolejne oświadczenia prezesów stronnictw inicjatorów tych grup.

Spodobało się to p. Commandinemu, więc podał mi byłego ministra Kolonii p. Martini jako najdoskonalszego, przyciem na moje prośby obiecał dać mi polecenie do niego.

Zaczęło się też teraz mówić o rozmaitych sprawach. Pytał mnie też, jaki jest niemożliwy sposób zniszczenia Austrii. Prosiłem o wyjaśnienie, czy chodzi o zniszczenie rodziny Habsburgów, przyciem państwo mogłoby dalej przetrwać, ale jako (appendice) niemieckie, przy o takim przekształceniu monarchii, żeby nigdy nie była wasalem prusów. Powiedział, że chodzi o to ostatnie. Odpowiedziałem, że jedynym sposobem jest wydzielenie prowincji niemieckich z Austrii. Czy z Rakus, Tyrolu, Tyrolu i Tyrolu niemieckiego ma być osobne Królestwo niemieckie, czy państwo pruskie Prusy przy prowincjach Prus celami odwrócenia ich do utraczonej polskiej prowincji - to rzecz uboższa. Grunt, żeby nie należały do wielojęzycznego państwa, bo inaczej to państwo, umniejszone czy powiększone, zawsze będzie

przedstawieniem Nizurice i do memu niezoli. W jednej potowie minijeroi
nizurische, w drugiej oparto o Nizurów minijeroi nadriarsha gngbie bda
inne ludy, cate przy w utamkach, stwa najgc rigg. ferment i niepokoj.
Glabsturgom, jezeli ducha, moina w rannian sa te powinnye nizurische
dać cała silna, Polke i cała Jugoslawie, to knacry cawig leryi Kolosalnie
potęga ich domu, a to rwiarkowe państwo przestanie być nanz drzem w ręk
Nizurice i stani się przeciwnie ogumnie pokofu oraz uszanowania
praw narodowych.

Gdybym chciał pisać wrysho, com mówi, musiałbym wtożyć kiasiks.
Pisałbym się na itafianstwo, i ci hej, a gdy mi brakło słowa, wynowiada-
tem je po polsku, Loret zaś natychmiast je tłumaczył na wtożio i rece-
wtała ogólnemu zadowoleniu.

Commandini obiecał mi wyrobić całkowitą wolność we Włoszech, a pytał,
czy ty masz asen nie chciałbym być interviewany w Trymnie. Lwary wery
sicherwime gorgo i gwoyru w stolicy, powiedziałem, że po lecie poproszę
o przeniesienie do Trymni.

Byliśmy my obaj Loretem bardzo zadowoleni z tej wizyty.

Nagle inny nasz różowy został przerwany. Świetna raportująca się
opisywała wibka postać powstrzymana, nie osiągnęła wiele, a straciła
moc ludai. Wiochy anowu raczyły tracić w opinii państwa Foromunice.
Aby ratować krew co wyskaki, Sonnino bez porozumienia się z innymi
ministrami ogłosił niezawisłość Albanii pod protektorem włoskim.
Ku mojemu opinii, czy koch to praktyczny i rozsądny, czy był na oracie. Wiem
tylko, że rachunek na wyrzucanie rękawienia Włoch, osiągniętego przez pierwsze
dni spełniony, dla naszej sprawy, chybił - Sonnino wyrzekał to dla Włoch.
Stworzył fakt dyplomatyczny dotoko nany - erkoda, że nie mógł równocześnie
stypować Albanii, aby miało większą praktyczną wartość. Tymczasem
pokazał tylko, że Włochy mają apetyt, a nie mają siły. Ten apetyt zaś
stracił w epoce moich rządów, głoszonej przez Sonnino. Myślałem, że
w Rosji nawet Wilson nie potrafi, bo skłonił się w najgorszą stronę.
Listy one rapedy, że zapowiedzenie naszej, same zaś hasła nie obudzą. Mam
wrażenie, że ten platoniczny tylko akt ogromnie Prusakom i ich agentom
utrudni sprawę.

Zapewne te obawy skłoniły ministrów Doumni, Bissollati, Com-
mandini i jeżeli się nie myli Orlandini do wzięcia dyktanda
rato, że akt ten nie był rozpatrywany na radzie ministrów. Zamiat
polskiego oświadczenia naszej prezydent ministerialne. Nasz Com-
mandini rapcyu pojdrze, a kto po nim redue się trudni tak ego-
tyczną sprawę jak nasza? Chodziliśmy więc z Loretem jak p.m.kte Kury.

Po tego wiadomości wojenne bardzo niepomyślnie. Już przed ofensywą włoską ofensywa francuska i angielska została wstrzymana, a Francuzi ponieśli przytem ogromne straty. Wilhelm II. nabrał otuchy i znów nagrał się powoływać na swoją ścisłą komitę i Panem Belgów, który wciąż prokurystą firmy Heinrichsollern i spółka. Nowa tronowa Karola II jest do wodom, nie chce się niczym wykle mocnym - wrak napowiada postom, że przyięgi nie atory, że pokój samu sam, a ludom niechac się do tych spraw nie pozwoli i że jest obowiązkiem ludzi poddanych jest sturyci państwu to znaczy jemu bez zastępców, bez warunków, ślepo i oświeconie naparcie się.

Sytuacja się zmienia. Czas, który był najgorszym wrogiem Niemców, wstąpił w ich służbę i praca dla nich. Ten czas przetrawi Rosję jak syf i odwróci Niemcom najtrudniejszą pracę. Kniwa tegoroczna musi dać lepszy wynik niż poprzednie, bo Polska, Litwa, Wołyń, Ukraina i Serbia rodzą wrogi dla Niemców. Niemcy stąpili kraje niemieckie, skrając Polaków, Rumunów i Serbów na śmierć głodową, ale zdobywając środki dla utrzymania swojej rasy przy życiu. W Wilnie koniec sukki koczują setki tysięcy franków, które niemieckich 1. 600 fr.; ludność ubogiej nie ma, bo wymarła z głodu, a magistrat Kwański oświadcza, że z winy głodu nie ma ani kieniaczka, sukki zaś na kilka dni jeszcze i sukki, sukki, wrywa ludność, aby się rozjechała po wsiach na świecie powiatu. To jest niemieckie użycie na wierzopoddanie polityki Polaków. Niemcy myślą, że rabowali ponad własną potrzebę, bo wy morenie polskiej ludności głodem, ułatwi im rozwiązanie kwestyi polskiej, ludność przeprowadzenie kolonizacji niemieckiej.

W tych warunkach oporyczna uchwała Koła polskiego wydaje mi się woda na młyn niemiecki. Rząd i parlament użna się ze zwołanym od wszelkich zobowiązań względem głodującej ludności. Rząd to może kara na nielegalność postów.

Te wiadomości i rozważania słodane do parnego, duzego gorza w Krymie, uorynity mi daleko dni pobytu najciszejmi ze wrystach, jak w życiu miatem. Rozpacz bezdena, bez promyka nadziei, bez nadziei na pędzenie w przyszłości.

Po wybuchu przewrótka niedość mi moim na życie i miłość, więc po dwóch dniach próżniaczego pobytu uparciem się wyjechać i 9. 11. wiceprosem wyjechać.

Podczas pobytu nawarłem znajomości z drzewnikami: Bianco, Caburri i Rastignac, oraz z Angielką Basterville, mówiącą po polsku. Straciłem około 500 lirów, ponadto kupiłem abrakadabry, kapelusz i buty, wcale drogo.

Nam wrazenie, że Wilson przewidował się. Wyobrażam sobie, że wystąpił jako rozjemca, czy sednia, choćby radać stanowczy i ostateczny w nadziei

że to da się osiągnąć tanim kosztem i że demokracja powierzchwna tem samem
pójdzie pod mowałkę Komendy demokracji amerykańskiej, a teraz widzi,
że droga do tego celu ogromnie jeszcze daleka i trudna, zaś osiągnięcie
samego celu bardzo niepewne. Jego magistralna odpowiedź na
notę, kiedy rosyjskiego wydaje mi się dowodem na to. „Trzeba walczyć
o wolność i „prawdę” nauka to ścisła, ale surowa i może wywo-
łać gniew i niechęć zamiast namiętności. A jest w niej coś, jakoby myśl
ukryta: „Jeżeli nie chcecie być słabymi, to ja nie umiem nakłonić do słabości i wy-
cofam się z gry, zostawiając was własnemu, naturalnemu losowi.” Ja
coś takiego wyobrażam.

W tym smutku trudno mi spisać wrażenia. Nie wiem, dla czego tak mi
serce bije na widok relikwii starożytności? Forum Romanum, Kapitol,
Palatyn, nawet pusty Avenius tak mną jakos wstrząsły, że aż byłem
na siebie niedobry. Byłbym potrafił to opowiedzieć, wgapiałem się. Masło nowe
wcale mi się podobało.

Niemniej doskonałym rozczarowaniem. Proś starożytności i kierownicy
wielkość dwudziestego wieku nie widzieliśmy nic zachwycającego, nawet pięknego.
Przedwzrostkiem brakuje mi całkowicie średniowiecza. Kościoły (za wyjątkiem
kierownicy pierwszych barylik) są do przetrwania jednostajnym nasła-
dowaniem w Silesii. A św. Piotr pałacem mi się nie podobał. Wygląda
mi na ohydę barbarzyństwa.

Jest to rzecz duża (nie wiemam słowa „wielka” dla uniknięcia dwuznaczności).
Atem ani słowa. Nie rozumiejąc tylko celu, jaki miał Bernini w masowa-
niu tej wielkości. Porobił kolumny i pilastry tak grube i tak je daleko
od siebie porozmieszczał, że ten barbański front, powtarzający się w Kardyn
matonijskim teatrze, sali koncertowej, lub rynku z dalmuską Kapelą,
wydaje się mniejszym niż jest w rzeczywistości. Ta sama wada jest
mi kolumnadą, w której znówu pełne kolumny wydają mi się ustawione
aby gościć. Czułem, jakoby oszustwo artystyczne, wtył przed wielkością
i staraniem nasładowanie kolosalności, aby nie wyglądała na wielką.
Ta proporcjonalność kolosalności czyniła na mnie wrażenie rzeczy małej.
Pracuję porównywać z pobliskimi domami, aby sobie uprzytomnić, że
to nie jest małe, że kolumnada jest duża i sam plac także duży. Wobec
tych proporcji Kościół wygląda na niski, umieszczony w dole. Cieniem
liście bardzo liwie schody, ciągle mi się wydawało, że poziom Kościoła
nie wznosi się nad poziom placu.

Idąc mi się, że stosunek wysokości Kolumny do wysokości Kościoła nie
jest dla oka naderpty. Ta wysoka Kolumna powinna by wspierać się na
kręgiej płaszczyźnie wyjątkowej. Chciałbym widzieć i sam, że dosłownie,

wielkie a szerokie dostarczają światła oknom katajonych Korynck.

W absydach transepu po trzy drobne ołtarzyki, naturalnie marmurowe, proste, szlachetne i proporcjonalnie bardzo mi się podobają.

Architektura nie próbuje więc czołować na murze wrażenie ozdobne, przygnębiające, rozdarze i zniechęcające. A teraz jak z ornamentacją? Jedyną sztuką na murze, to sklepienie. Szlachetny i wykoniony rysunek łuków i kasetonów podobat mi się bardzo – psuło mi wrażenie zbyt obfite rzeźbienie. Sklepienie czyni wrażenie rzeźbionego pałkowicie, a tylko zdobionego białymi szeregami – zamiast co powinno być odwrotnie. Główny zespół jestwie się trzyma jakoby tak w szlachetności, chociaż rozstrakonkowanie ma liście i bardzo śmiałe. Zamiast ścian i pilastry są jednym marmurem. Te różnokolorowe marmury układane inkrustacyjną robotą we wielu miejscach zastępują ornamenty. Coś pilastrow od nawiązującej mi widzieliśmy, bo były przedantyczne przystosowane czerwonymi materiałami ze stół obierany: w Rzymie znany to „Kolor...” Lauwarytem, że pilastry są umieszczone parami, a przestrzeń ściana między takimi dwoma pilastrami ma dwie wielkie nisze. W dolnych niszach są jwi posęgi, w górnych jestwie nie ma. I znówu te nisze są jakis ograbne, wielkie, szerokie tak że dołu wyglądają, małe i pomniejszają ścianę. Posęgi są ponad miarę ludzkie są jwi barokowymi monstrami. W arkadach są pilastry rozstrakonkowane na trzy pola: w górnym i w dolnym putti mogą medallion jednego z papierzy, a w środkowym putti drzewigają tygrys. Jedną kragły wnet na górę i na dół ma gołębia z zieloną gałązką w dziobie. Powtórza się to ziggie. Dwa te gołębie, wielkości porządku kaczki, są po partacku wykonane, a te inne ozdoby znówu rozmieszczone tak, że dla oka pomniejszają wyrostki ściana, czynią go ciężkim, przysadkowatym. W bocznych nawach nie istnieje tynek, stinek, kanion – i słusze tylko marmur. Ten marmurowy przepych nie wiem dla czego robił na murze wrażenie dobrego wyrośnięcie, nieśmaczne. Artystom jwi nie widać, o próś chyba gąmsów i archiwolt, a owe marmury wymagają ziggie karteński kupiecki i napisem rzymskim. Drogi, kosztowne, nieładne. Gdy się widzi licho zrobione amorki, jak bierze się z marmurowym, drogocennym materiałem.

Z wyjątkiem wspomnianych już ołtarzyków w absydach transepu wszystkie inne ołtarze monotonnie takie same: duży obraz w marmurowej ramie. Obrazy są wrytke barokowe, a więc z mnóstwem figur, o ciastach zbyt tłustych i flakowatych, powygnianych nie naturalnie, o szatach pomiętych przez jakiś wicher co się wścięło, o twarzach powygnanych z grymasem a bez uczucia. Gdy się przynajmniej z bliska, spostrzeże się zredukowaniem, że te kolosalne obrazy są muraikami. Trzeba podziwiać postęp techniki muraikowej, która tak naturalnie oddaje malowidło, że na kilka

broków jeszcze nie można rozstrząsać czy to pociąg czy nie. Znowu lek chwyla,
gdy się pomyśli, ile przez miednej pracy ludzkiej tkwi w takim jednym obronie,
ile to pieniędzy, potoków rzeźby musiato korzystać i znowu zaled tych skarbów,
wymaganych na uwiecznienie takich verduszanych malowideł. Rafałowski
„Przemienienie”, które nam się nigdy nie zachwyci, obojętne się tutaj uwiecznie-
nia w mroźniku.

Jeden jest tylko ośtar niemożliwy, a to Fioła Michata Anioła. Jaka ona
małenka w tym towarzystwie gór marmurowych i kolumnów marmurowych,
ale jaka Kochana! Wybacza jej nawet niemożliwość fałdy na pierzich
po tej precyzyjnej ujęcie, że to przepięknie twarykły i za to prawdziwie
martwe ciało, ale ciało prawdziwe i osobę matki i prawnicę. Jest to wychnienie,
ulga, ochłoda stanąć przed tą grupą, małenką, zgubioną, czy ratowaną,
wśród tych wynaturzeń i odetchnąć prawdą i piękniem – piękniem nie
materyjale, ale sztuki prawdziwej.

Pomniki papieży z XVIII. XVIII wieku są niecympatyczne wielkością. Siedzi lub
klęczy taki pan, przy najmniej pięć razy większy niż naturalny człowiek, na jakiejś
trudnie czy sarkofagu, około którego po obu stronach siedzą po jednej lub po
dwie figury alegoryczne ^{zamiast} równego wzrostu. Między temi figurami jest miejsce
na brzośnię i niewyobrażają się tam jakieś drzwi. Wokół sarkofagi mają
wdrążone ptaszkolęby, a mnóstwo figur, wyrzeźbionych jakoby ze rzeźby lub
z koci stołowej, tak starannie to urobione. Ale o tych kolumnach nie rozumiem,
tak jak nie rozumiem owych świętych przy najmniej czterech metrach
w wysokości.

Itu naczy na się mój niemiak. Kościół nie jest budowany na chwagę św.
Dobra jak głosi napis, ale na chwałę Klemensów, Pawłów, Aleksandrów,
Gregorów, Urbanów. Prawie na każdym niby sarkofagu papieży siedzi na tronie,
a idący podłżyci satysfakcji mu bula – gdy na obronie szepczących ludzie poszarpany
Dana Jerusa. Berdena i berdena tych papieży świeci w tym pustkowiu.
Do sarkofagu zaś docho dzi w tym, co górnicy się narywały się wielkim
ośtarum. Oto w absydzie nawy głównej, jakichś czterech ofców Kościoła bronz-
owych, wielkości czterech obok nad naturalną dźwigają bronzowy fotel.
Nie ci ojcowie są przedmiotem Kultu, lecz trzymam przez nich Kresło.
Święty Stółek jest na ośtarum. Uderzyło mnie to nie jako bóstwochwalstwo,
ale jako bluźnierstwo, które Bóg widzi i kara przez roztępienie
tego sprętu piorunem. Mura odprawia się przed świętym, Bóg odprawia
meblem. Winię bęca i Syna po to jest? Łagodność to ohydz przez wprowa-
nie w trawie z Duchem św. ponad Kresłem, na znak, że Duch święty
udziela natchnienia temu, kto usigdzie na owym brzośnię. Ale
mnie prostakowi z Grogowa to nie wystarcza. Bo ten Duch święty jest
nie Bogiem, ale niewolnikiem owego Kresła – musi dawać
natchnienie Kresłom, kto na nim usigdzie – jest do mebla przywiązany.
Mie! Ubośnienie samego siebie nie mogło pójść dalej. Łalica anie

imperatorów rzymskich między bogi jest lewar prozumiatu. Przeważnym
był August, ie nie przysięgał iulvokauz. Ale na swoją cześć - gdy ci następcy
imperatorów nie sobą, ale swoim meblom kasa cześć boga.
Aż się wzdrygam na te niesubordynacyjne myśli, które się roją po głowie.

Boga w tym Kościele nie ma. Sakramenta ukryto wstawić w bocznej Kaplicy,
aby nie robiły konkurencji papieżowi. Ale i biednego rybaka Piotra nie ma
tu także. Pod brązowym Tabernakulem jest skrynekka poświęcona z rekho-
mieni relikwiami tego Świętego - a prawda jest i brązowa statua
jakiegoś prokonsula, któremu dano talczyk na głowę jako nimbus
przez Kłauze do ręki, aby udawał się św. Piotra. Naraż w to wiary i racjonal-
nej stopę, temu na brzośnie porachnionemu poganinowi, oddając tę cześć,
której papież wymaga dla siebie.

Przeważnie sułtus, pusto, bezduszenie a i bezcelowo wygląda ten Kościół.
Widzę celowość w mauzoleum Hadryana i w Kolosseum - a tu jej nie
widzę. Zbytek dobrodziejstwa, ubóstwienie samego siebie pod pozorami
świętych wysiłek. Przepych godny Taxien Karakalli niegodnie Kościoła. Jak
lubie Marka Aurelega, jak Kocham nasz Maryacki Kościół, tak mnie wszystko
odpycha od tej świątyni, czy tej teatru tylko. Bo Boga tutaj stanowczo nie ma.

Wszystko razem wzięte, gotówbym hakować się w trymie, gdybym miał
czas i wolę iść na studiowanie. Widziałem część muzeum watykańskiego
i apartamenty Borgi. Ale to rękoda tak chodzą. Treba posiedzieć
kilka lat przed Karidą, figurą wainiejszą Troerke.

A tu wojna, świat przeszyty wojenną, a nam ponowić się wyrok
smierci.

Aha! byłem także i u arcybiskupa Zaleskiego. „Nie oświadczać się w ogóle,
nie ryzykować na radach, strona, ewangelia nie narażać się Nicemo -” to
jego polityka. Jest to echo Watykanu. A Watykan Kocha reakcję, Kocha Hohen-
zollernów i Habsburgów, a voi się naraż. Polacy zaś to tylko Kłopot.
W tem opuszczeniu wskazywała arcybiskupa: przyniść się Nicemo, mo-
wi oś od nich wyzwalany.

13. VI.

Kapitałem Karthi do Siostry, Dekanickiego (Peru, Wrochun dlaty), Trojaka (Owiczim)
i Kieuskiego (Lwów), Kattora (Kauzie) i Rymana (Krahin) w odpowiedzi na
Karthi, które tu przysłały pod moją nieobecność.

Przemyślajmy sobie. Na frontach nie robi się nic - uderzenie berlińskie nadzieja
politycy Niemców, przynajmniej do czasu, kiedy Austrija będzie mogła dynamicznie wystąpić.
Idzie się, że to jest nadzieja porozumienia, które je utymuje w chęć wywołania, czyli
ciągnięcia wojny. Ale to przeciągnięcie jest niebezpieczne. "Krywność" musi drożać i słuchać
się coraz szerszą. Tymczasem u Niemców idzie się, że pod względem siłownościowym
ten rok był najgorzej. Teraz nie jest niwiera, zwłaszcza w Polce, Litwie, Rumunii i
bii, musimy dać któryś stosunkowo większy przewrót, że się ludność tych krajów skara
na śmierć głodową, a ich napasaniu powie Kary napasy własne cesarskie. Władcy
na to Niemcy radują, skoro poduwa, teraz coraz bardziej niejedną. Obecnie
świat jest przez Niemców pobity, więc ich była nie ma granic. Przeciągania wojny
teraz się nie boją, bo w myśl powyższego rachunku podawali sąsiedzi najgorzej. Jeszcze
gorzej jest się nie spodziewają, natomiast widzą, że dla porozumienia, dla
nieuniknionej śmierci jeszcze pojęcia nie ma, będą wychodzić coraz gorzej
i że zatem pokojowa rewolucja nie jest wyklucona - czyli w obu rzeczach konieczne
dla Niemców zwycięstwo.

Porównajmy niegdyś rozwój stał Prus ze starożytnym Rzymem. Cesarstwo
pruskie awansowało do analogicznego zysduoczenia Italii pod rzymskim pa-
nowaniem. Dwie wojny, to wojny punickie, będąc wstępną do panowania
nad światem. Idzie się, że towoż Hannibala, własnie Prusy teraz
pratrzymają, że odstępująca Rosja przypomina wycofanie się Pirrusa,
czyli, że ta wojna, jeżeli prusom nie radzie coś nadzwyczajnego, musi się
skończyć zwycięstwem Niemiec. Potem zwycięstwo zostaje jeszcze umiarkowanie
Anglii (Carthaginiem delendam esse), a panowaniu nad światem jest
Niemców napewnione. A to znaczy śmierć Polki. Dlatego jestem tak bardzo
smutny. Na moimże o tem, że były mnie bolące pręgi, uspołeczeniu przez
niepamięć moją.

Ja w rosyjski nawrót do ofensywy nie wierzę. Zostaje jeszcze pytanie, co
zrobi, czego dokanie Austrija? Dlatego ryzykuję sobie przeciągnięcia się
wojny jako ostatniej deski ratunku, gdyby to przeciągnięcie nie było równo-
ważne z wybitiem Italii przez głód.

Porozumienie nie dokazuje wyników stanowiących, a według mnie pozosta-
łości. Agiteranie Albanii pod protektorem włoskim wydaje mi się takim
fałszywym krokiem na równi z wynurzeniem abdykacji króla greckiego.
Gdyby przynajmniej Włochy miały całą Albanii w ręku, jak Austria Serbię.
Poduoczenie narodowe, samowład, pomyśleć itp. pozwoliłyby przekroczyć
protektorat obcy. Ale w tych warunkach jest to przyzwyczajanie się do apetytów
imperialistycznych tego gorzej, że bez siły do ich zaspokojenia. Jeżeli
była nadzieja na porwanie za sobą waryatów rosyjskich, to w samą porę
czyli można nie w porę przyjąć owo ogłoszenie, aby skłonić do odwołania
i przypominając im, że obie strony walczą tylko o zachowanie imperium.

Niemcy i ich agenci potrafią niechytwie wyzyskać ten sprzeciw dla przekonania
owych przesłanek o tem, o tem oni ochotnie chcą być przekonany. Ładuje
ni się, iż p. Sonino Wiochem nie wyprzedzi żadnej przysługi, ale dżumom
i rosyjskim przesłankom poronim. Nie było wykluczone, że rozumny, dość
nieco zbyt apodyktyczny list Wilsona mógł być wywrzeć wpływ w Rosji.
Aby ten możliwy wpływ unicestwić jawia się p. Sonino z okazyaniem, że
ma apetyt większy od igrzyska i dostawera pacyfistom rosyjskim argu-
mentów na twierdzenie, że słowa Wilsona są albo jego pomysł, albo
obłąd, bo czyni kłanną tym słowom: „owocia ich poenacie je”.

Z tego przychodzi wymieniona abdykacja Króla greckiego, której potrzeby
nie rozumie, ale kłótnia w Rosji musi wywołać wrzenie przemocy i depra-
nia całego narodu. Dla tego tylko, że mały i słaby. Jeżeli więc liczone są z po-
mocą Rosji, to te dwa fakty wydają mi się omylekarni, które ową oczekiw-
ną ponoc udaremnia. Byłoby to natem psucie sobie własnych interesów
własnymi rękami. Nie mówię o tem, że w samym porozumieniu samowolny
zabór Albanii może wywołać kardosć obok sturmej niedzieli do czynu doko-
nanego nie w porę. Francya niecopięta i dotkara najwięcej, a jednak ani
nie rozsunęła swych posiadłości ani nawet nie odłota ziem nabranych.

By porozumienie chce prusić nowego Króla greckiego do wyrowidzenia
wojny cesarstwu? Ten krok wydawałby mi się bardzo niebezpiecznym.
Wojakowo i kienizanie Greka nie wykrył się porozumienia, ale jeszcze
jedno państwo, jeszcze jeden naród wystąpi przeciw mocarstwu centralnym.
A jeżeli powłóczy się to, co było z Rumunią? A jeżeli mocarstwa centralne
sajmą caluthi potwysp bałkański? To co? Gwałt, wstyd i Kłótnia nadobitka,
Alpeja, który skutków niepodobna przewidzieć. To wrystko materiało zrobić
wreszcie i było do zrobienia, gdyby Porozumienie chciało było serce kierować
się nastaniem, jakie mu Wilson poddał, ale już od samego początku. Niestety
dyplomacya Porozumienia nie przewidziała jeszcze wówczas, że Niemcy na-
prawdę zamiarają do panowania nad starym światem i że onajd do tego
wszelkie warunki i wszelkie przygotowanie, a prócz tego, w oczekiwaniu takiego
kryzysu, są na podboju i ani jej się imito, że walery o istnienie i o uiera-
leństwo własne i świata. Porozumienie o powrocie nie chciało mieć zbyt
wielu sojuszników, aby za wielu współników nie zgłaszało się do podziału
lupów. W ten sposób przewróciło Bułgaryę na stronę cesarstwa, zgubiło Serbis
i Rumunię, dżis kto wie czy nie gubi Grecję, a na rok przysięgły wyrzuci
na stół gory Polaks, aby ją takie zgubić. Są ratami rajadać stare państwa
i narody, a gdyby było z początku porozumienie proz niemieckiego niebezpie-
czeństwa i rodzenie się rasów nowych, gdyby się było stało tych nowych rasów
rewerskiem i rewizorem, mogłoby to od razu wbroić świat cały przeciw

Niemcom i stawać auto kracy, oraz być robotów nar na rawere. Ale trudno było to robić gabinetom, które same miały apetyt na roboty nieusprawiedliwione, a nawet nie porwały się go całkownie do dziś dnia.

I tak widać co było o polityce. W dziele rzeczy absolutnie nie wiem:
1) w rozrytkę, potrzebę opuszczenia, 2) w rewolucję w Niemczech. Kostaje przewrótka na przygotowania antywykresu, aby obaczyć, czy wojna skończy się całkowitem krytycznym zwycięstwem Niemiec. A ten wynik ma być mu do zra-
leństwa nie doprowadzi. Gdyby nie to, to bym sobie życzył odebrać. A tak czekać na coś. Na co? Na cud wstąpienie, a jeśli do dziś nie ma, Tedyż się, aby się nie wściec.

15. VI.

Ciekaw jestem, czy w razie ostatniej potrzeby, czy będą podli ludzkie mę-
ry nie? Wiek systematyczny nie rawalać się przed iadug Koniem i sz. Zaorem
i ludziewstwo w ostateczności należy do systemu logicznego i naukowego. Ze
razem mory i janców jestem pewien - czy będą ich masowo mordować, to zależy
tylko od stopnia braku środków żywnościowych.

Wszystkie narody są robotowne, tylko Niemcy mają robotów odesłanych, male-
malych up. liwa 13. Gdy mnie ludy otworzy robotownem świat ludzkie, a religie
tylko dla nich, Niemcy wolni od przesądów wytapiają twardo i truspo-
i smaruje nim bity. I pewnością każdy z praxionych na olej nieborczych nie
mógł być uroczym i inżynierem, hiewającym fabrykę Kadaver verwertungsanstalt.

Jakiś smutek osobliwy mnie gnębi. Jestem nierdów. Tęży się, ból i pręży się.
Władzofatury przytębia pękające formy, a wysiłek jest... Wzrostu
i smutek drogi. Sam się stępnem w Watykanie, a wrocy białe i ciemne nadeły
pokłami. I pytam się, czy Agnieszka dalej dawać mi będzie pieniężną? Może mi
odmówią, bo na niego nieczywiście nie umiem zapracować?

Wato dręczystwo wraca. Znowu wracenie tajemniczości, jakiegoś doznawaniem
nieumiejętności na widok brawy, kwiatu, pęka młotowego, to jest po raz pierwszy
ujranej i d wraca i tak iść i śmiech, jakby le pierwsze spotkanie i odrzucenie
drisaj były nerynion. Gdy stoncy przygrzeje, gdy powieje wiatr w ogniu i...
lipy brzące od rojów pęknięć, wracają wstrząsnienie odebrane przy uczeniu się
półki Michalczowa właśnie w taką porę letnią i słowa poety wracają do pamięci,
słowa, które dziś żadnego znaczenia nie mają, a są tylko niby formułka narodni-
cka. Podnóżowe jarne stoncy i ciara i nadka pręży na podmuchem narywa
się: O jarne, stodkie, o przewysle wody. Cień ruszony na stawek brudny i naurfa-
rami narywa się: "Jakiś... jak zhuhan fala." Przechadka po iwinie
pod pomarańczową popołudniową narywa się: "Tylko i ja dziś skończy w samotny
katoie". Wersytko to nie zostawiam do miejsca, czasu i wiodu, ale ma znaczenie
osobiste. Zapewne w taką porę trzęciło mi duszę uroczowe znaczenie słów poety,
wstrząsnęło i wyrzuciło się na dingo. Łasypane życiem krymsem, wraca brax. Ale przy-
nosi tylko smutek. Zdolność do waruwnia mięta. Życie nie potrafi mną wtargnąć,

przeurości, przy pominięciu targa na serce, traci niejasność nie uratowana. Nie ma
nie przynosi drogich nowych. A nie i inne odwrócenia uwagi, że postępowe
wzrostu nic nie wyszłam, wyszłam i porzuciłam i nowym już nie doznam, że
przypadli ludzie kochani, niejsza droga, a przedewszystkiem to usposobienie
umysłowe, w którym ludzie, niejsza i casy wrastali w serce, więc dał mi się
tak, jak gdybyś i najnudniejszej wieczności spoglądał na utracone już życie,
utracone niepowrotnie życie pomarzone.

Katolicyzm jest rodzimą wioską instylucją. Po literaturze papież podjął myśl
panowania nad światem i powołał do życia imperatora na ziemi. Katolizm
jest tylko rozpowrochnieniem wioskowego obywatela. Przy-
taczam ci obywatela i widzę, że weryfikacja niejszy Kościół jest tylko
ujściem w formę prawną prastarego obywatela Latynów. Lichawa jest ta nardros-
na wyłężność kochających się lub razezronych ciekawych poglądy.

Cały mi się, że nie ma folkloru, jak wiodły wogół nie mają poezji i pieśni
ludowych. To co dali poeci średniowiecza, to jest właściwy folklor, ale nie artystyczny
adriatany, jest równocześnie poezją i światem.

Jak ogromna różnica u nas między Kościołem oświeconym a ludowym. Teraz
dojrzewam widzę, że są to dwa odrębne światy. Kultura nasza wyrosła na obcej, łaciń-
skiej, a jej wzrost i rozwój jest równoznaczny z tłumieniem swojszczyzny. Tutaj
kultura jest tylko swojszczyzną. Muzyka wiośka jest właściwie muzyką ludową,
ma te same cele, pobudki, tony. U nas są to równo dwa odrębne światy.
Poezja wiośka artystyczna jest także ludową – my w Lenartowicach mamy coś
podobnego. Gdyby była dawna prachiterynia, „Pan Tadeusz” był by arcydziełem
na sposób wiośki: dla ludu będzie on u nas zapewne bardziej obcy niż
byłby Orlando furioso.

Stucham piosenki i oświeckie. W słowach ten sam rasób co w romowie,
a przecież są wiośki przez dobrego nieweropisa. U nas Tetmajer, udając
język podhalański, pisze rzecz tak obcą (dla rytmu) wszelkim ludowym pomysłom
jak piosenki Klimka Bachledy, którego stary tatarski otawaj „tęga” nie ma
żadnych kośców, wierszem. Dla naszego ludu tęga jest tylko baronosciz, nigdy
nieświeżym – ale restowacerny Tetmajer tego nie czuje i pisze piosenki ludowe,
których lud nigdy do ucha nie weźmie.

Tutaj oświeckie piosenki jakiegoś szatnego nieweropisa są w ustach weryfikacji
Dzień mi wygwizdują i wyśpiewują owo „Addio, amore mio, przeciw „imbecyli”
bo weryfikacja tam powiedziała przedliterata leży w całym ludowym – literat
powstał z ludu, a nie z nauki klasyków starych i nowych, zawsze cudziociemskich.

Utwierdzam się przez obserwowanie Włochów w ich dawniejszych nawykach, i się do nich umiałem nawiązać. Naprawdę nawyki i rytuały. Włoszech to „lepari” i „lepari” wzięcia wstydlivosti to nazywanie rzeczy po imieniu tak, że język utrafił się i stał się trudnym do używania. Należy nie wolno używać pewnych rzeczy dla poimienia, ale nawet rzeczy ubrania, zwłaszcza tych, które bezpośrednio się dotykają. Stawiamy od Polaków moralniejszą, zwłaszcza w stosunkach płciowych, ale wyrazy „gacie”, „spodnie”, „spodnica”, nie są tam bynajmniej wyklęte. Mutande, calzon, panna są rzeczy, o których mówi się tak dobrze, jak o karpie, karmannu, stole.

My wyrazy pewne i używane i wyrzucamy dla ich nieprzywrotności, a ludy tacy ich nie uśmiałem i podnoszą do góry wyrazy gminne i nieprzywrotne. Bierzemy wyrazy: „dupa”, „rad”, „tyt”. Włoszech prawie są nieprzywrotne, a u Francuzów wyraz „cul” jest miłowny i używa się codziennie: „cul-de-bouteille”, „cul-de-jatte”, albo w tak codziennego jak pochodne „reculer.” U nas na wsi w to dxi oznacza się rezi 1) ruz, 2) rupa. Czwilirowany, manieryny ołowienk umarły, gdyby mi przyrdo powaranie powiedzić w podobnego. Ale przez to nie mamy już narzu na oznaczenie pradu i tytu w ołowienk. Jak wybrnąć, gdy się mówi o quozu, gdy trzeba o nim mówić? Wynurka się słowem nawoz, a o zwierzęcych pozostałościach uciha się do słów porzeczonych jak: ekskrementa itp. A najbardziej wykawintne panie za Napoleona III nosiły suknie koloru „merde d’oie” — obwo gecie. Czy nasza przedwiesieranka nie padłaby bez rmystów, gdyby jej kasano przez narwać naciwie po polsku? To dla czego? Drob sama nie kłuszenia się. Gdy się o niej mówi przez srogi o mówienia lub pod maską eudzienną, ona to ob staje sobą, a słuchacz, o ile myśli, wyobraza sobie jej rzeczy wisty obraz. Czego się jucha przez to prudery, nie na miejscu? Przez wywołują się ten sam — tylko daje się do zrozumienia, iż się wie o jego nieścisłości, iż się tego wstydi. Dwoi tylko panna, która przestała być panną, nie do kładnie ją i nie trzeba się wstydić. Przeciwnie proste a niewinne i śmiałość brnie przez wyrazy i pojęcia „nicobyrajne” dla dusz rozpustnych. Le podobamy przez to język do wodem niedł będzie kłopot w przyrwoitem obreileniu kierunku wstępnego. „Harad” nie wolno powiedzieć — „wtyt” i „brudny” i „brudny”, karem używa się tylko wyrazu „napowrót”, który przeciw nie oznacza obrotowego colania się, lecz „obrot w tyt” i pochod naprót w odwrotnym kierunku.

Dziem w gminnym, kiedy nawet plugawie znaczenie wyrazu „chł” i „chł” wyras to był naciwy, nawet powariny. Przeciwnie jego znaczenie w kierunku nieprzywrotnym. Stąd drisia, na oznaczenie ~~schl~~ uschludzenia mamy tylko wyras „rycie” używany na mówstwo niepodobnych do siebie trymności, jeżeli nie decydu używać niemieckiego „pucować”, „glancować”, francuskiego „polerować” lub „kastrować” itp. A jeszcze w czem nasz stary

wyraz „niszkować” ma być gorszy od „kastrowania”, lub niesprawiedliwego „wataszenia” (welsh machen).

[illegible]

Najmieszczańszemu są jest w Polsce nerwici dla narwisk władztw i gmin-
nych. Tętaj m. Wroclaw wielkie ma rucacuni generał Porro - xodaci ni si, ie
w Polsce generał „Droplawka” nie mógłby się uirzyć retnem ranczajem i ranczaj
jowic' namiestniczo o rucian, narwiska. Poetyczne sa, ruciana mitosno
dworskiej poety Turo. Chciabym wiedziec, czy pramny polskie potrafiłyby roz-
tkiwiać się nad losem różnie nierzyskiego poety „Worsuka”.

Gdy się nad tem zastanawiam i niejednokrotnie doznaję trudności w wyrażeniu swoich myśli ~~po~~ w tak okartowanym języku, dochodzę do wniosku, że wyraża to i truch przyorys. Pierwszą jest nasza arystokratyzacja szlachetności. Mamy cywilizację sirowadramą, nie własną, wyrosłą na rodzinnym podłożu. Przechodzenie z wieśniawidomienia ludowego w sferę kulturalną jest nie naturalnem wstępowaniem po rodzinnych schodach na pierwszy piętro naszego polskiego domu, lecz przeprowadzeniem się między ludmi obcych, między ich trybuną przybytu, na którym się już płama jego schodzenia, omija się kłopotliwym i ma się na baczności, aby się nie zdradzić z nieznanym schodzeniem. Tak wiejski student wprowadzony po raz pierwszy do salonu. Ta za daleko posunięta ostojność i niewie-
ka „précieux”, wyszukany. Warstwy dristricie kulturalne chętnie odgrani-
czają się od reszty przez owe „préciosité”, szukając potęgi wiadomości, że ich wyśmien-
łość leży właśnie w owej obcej, wprowadzanej cywilizacji, sacrum dla zarnawienia tej
wyśmienności wypunktując i komparując różnicę między sobą a warstwami niższymi.
„Arystokratyzacja” i nie więcej.

1) "Zmierzmy siła druga pryncypa czyli wtydaliwość", prudevya. Kultura jest i bła.

jeżeli się naród weźmie jako całość, był po prostu niewiedzący, nie przetrawił duszy, nie
kulturalności chce się wyrażać nie w słachetności uczuć, myśli i woli, lecz w porzą-
dowaniu wyrazów. Jest w tym i coś dla wykształconej myśli, która chętnie chwyciła za ścisłość
języka, nuciąc, się, leżąc na drodze pod nogami up. ścisłości narwijskiej.
Ścisłości ta leży w jego znaczeniu. Stąd narwijska obca, niemiecka lub łotewska
brzmie dla nich polskiego albo wykhwintnie albo creigodnie, dlatego że są niemiernie-
niatę. „Janicek” jest narwijskim, „Janusajtis” creigodnie.
Nimierzyć kogoś na to, że się rowie Ciosek, Wołek, Jan, Florka ogromnie łatwo
i ogólnie przytłoczono woli słowiska znieważyci, niż konceptu głębszego pomieścić.
Jest to jednak notować jako charakterystyczną cechę Polaków ich ścisłości.

Wobec najwęższego zjawiska tego brzmienia jest brak znajomości własnego
języka. W ustach i głowach Polaków jest polski jest rzadziej materialem na język
niemiecki. Ścisłością nie ma się rozumieć ścisłości znaczenia wyrazów
i ścisłości znaczenia wyrazów znaczeniem słów, używając najdłuzszej najdłuższej i-
nacji, a ratując powściągliwie. Ładnie się, że w wyrażeniach cywilizowanych
narodów Polak odwraca się na najniższej narwijskiej, umie najdłuższą przedmiotów
i pojąć narwać po imieniu. Błądząc mu się na to po głowie tużachy dźwięki
rozlicznych pojęć poetyckich i trawersów, ale wyraz ten nie kryje sobą pewnego
ściśle oznaczonego przedmiotu czy dokładnie wymierzonego pojęcia.

Największą stratą oderwanych od życia rodzinnego literatów i przyrodników
jest nagubienie technicznych nazw ludowych na przeróżne krytyki spętań i nara-
dzi, budynków itd. Swoje ich spęta i narażenia ustąpiły już prawie miejsca
tandeci kosmopolitycznej, która przyniosła z sobą i nazwy niemieckie.

Dla zilustrowania przytoczę rozróżnienie, jakiego doznałem, gdy mi pokazano
„podraz”. Jest to klin, którego większe lub mniejsze nakładanie i kasowanie
pod karnami reguluje mniejszą lub większą grubość mlewa. To kasowanie
czyli „podrazanie”, będzie jego przerzuceniem znaku nieścisłości w wyrażeniu
w jego narwiu. Dzielniejsza technika odnosiłaby to regulatorowi, a nie jest to okropnie
szerebie, pojęciu, musiałaby dodać parę i szerebie obrócić. Żarna już wyłożę
z wytknię, więc ginę takie jak narwy ich regii jak karnówka, kłopot, ducraj,
papierca i inne, których nieścisłości nie pamiętam. Skryżki do narażenia szerebie
ustąpiły miejsca szerebiarstwu kołowrotowym, a stąd zapewne regina i wyrazy
naraż, szerebie itd. Szerebie, bony smutny i sam pełen wiary. Dzielkiem mogłem
te wyrazy porównać i zaniżyć – ostatnio, bywały na wsi, nie mogłem się
już o wiele dopytać. To wojnie moim czasem rastaną narwy niemieckie.

Brak znajomości nazw rzeczy wynika nieokreśloność języka – Mnie
wypada wyrazów własnych, po nim jeszcze ścisłości, więc już mi tak –
żaromski narażony wywa wyrazów, których pamięć się rataria, dla
wywołania obrarów i pojęć nieścisłości, bo sam nie zna ich właściwego znaczenia,
a słownie dźwiękami. Te dźwięki padają na wytworów równie
wywołują jakieś nieokreślone drgnięcia, które uchodzą za właściwe wyrażenie,
ja i nie powinno odnosić przy czytaniu romanów. Jakże nieścisłości i
kołysanie myśli na przedstawieniu uczucia jest wynikiem takiej nieznajomości

własnego języka. Ja go sam nie znam i nie wiem tego, aby drugich obmawiać, lecz aby zwrócić uwagę na nasze wspólne braki. Te braki odieruwam i widzę je przy wpatrywaniu się we francuski język, a nawet włoski. We włoskich odbywa się teraz proces językowy, który chciałbym przesłuchać do nas. Kiedy jeszcze zachwalony Manzoni wywodzi wyrazów o pokrewieństwie słownictwa bez rozróżniania ścisłego między różnicami słownictwa, D'Annunzio wywodzi już tych wyrazów z technicznego ścisłości i nie mieszra ich. Ponieważ język włoski jest w ustaleniu z francuskim nadzwyczaj bogaty i ponieważ D'Annunzio operuje zdumiewająco bogatym słownictwem, wynika stąd przedziwna jasność, precyzja, dokładność wyrazów i pojęć dla człowieka, który chce się nad tem zastanawiać.

Pragnę bym, aby u nas nauczano wypruwania z języka wyrazów zainicjowanych, które uważa się za rossyjskie, gallicyzmy itp. a aby raczej 1) zbierać i od razu ratować nazwy ludowe formułowych części składowych i części przedmiotów, które wychodzą z wytku. Mnożstwo z tych wyrazów może wejść do literatury, druga część może technikom posłużyć do tworzenia słownictwa technicznego, które dzisiaj formuje się z kutyk barbarzyńców. 2) oznaczać części definicjonalne dokładnie rozumieć znaczenia wyrazów, aby nie stały się pustym dźwiękiem. Ja np. nie wiem, co na prawdę znaczy używana przez Piłsudskiego „kołchoz”, i wyobrażam sobie albo głęboką kałusz, albo głęboką na pasku wielkiej reki, wibującą itd.

Stąd wniosek daleki, iż polskie wypisy szkolne nie mogą być ślepymi kłopotem, lecz opóźnieniem wyjaśnienia imion, zdarzeń historycznych itd. powinniśmy zawierać słownikowe objaśnienia wyrazów nie używanych w codziennym studium życia.

Amen.

A jednak to możliwe, aby w dzisiejszych okropnych chwilach nie mieć do zastanowienia większych bolączek nad powyższe. Jakimś drogami diable ludzka myśl i perusia? Catości ogromu i okropności objęć nie umie, więc idzie się po wrota — tak w ubiegłym październiku podczas huraganowego ognia artylerii, która tysiące mordowała, patrzyłem, czy też pokazała się raz jeszcze moje łny ciotki, które furały wśród inwazyjnego dymu bombard i granatów.

17. VI

Żeby doprowadzić mnie do rozpaczy. Wzrostaj pośredem już do dentystry, ale go nie zastanę. Osobliwi doktorzy, co w domu nie siedzą. Noc przemagrytem, ten znany ból się pogrywa. Spatam 3 i godzin.

Wesołość gogowickiego snowidra preta mnie ciężka choroba i same biedy, wróżyć

głowy polskie, a ciążą te dają wodę na młyn Ententy. W jednym z tych dzienników, a mianowicie
w "Lararskim" goi się imieniem Kola Duchinazy o świadomości, tak pisze, iż go nikt nie
stygmat i wskutek tego prawiło bez wrzawienia. Do deklaracji doświadczył, czemu
właśnie wolał nie badać wiaryści tylu ludzi w Galicji, po gościnianach wyuzdani,
kiedy owe rożnienie się nie było zasadnicze ani potrzebne. I tego wywierała się sym-
bolicznie gwałtowna, podobała się im oświadczają, iż w Galicji nie ma na mato.

Dwoje wartości oświadczania, wyłowiadaniego imieniem klubu, nie należy abo do ni-
go z tej strony prasa leży od brzości. To aleksandryjski ten jedyny dziennik, który o niej
wsłuchiwał. Weryfikacji imie nic o tem nawet nie wiedzą. Kola polskie i jego
świadomości nie istnieją dla dzienników wiśskich.

Ponieważ karobalskie wyznawie ślonego było dla garet wiśskich i wysi smakowi-
te, aby je opuścić, więc i inne garet podały je, nie karnawając nawet, przy jed-
nostwości je wypowiedziały. Czy nie jest to omyślnie opuszczenie polskiego
kniżnictwa?

Korespondencye przychodzą z Litwy, Białej, Bydli, i tamtejsi Korespondenci
nie sympatyzują, z Polakami, albo też są osiobłani przez wrażliwość i natężenie
Czechów. Cieszą się wykrzyki i mowy są oświadczenia straszące, a nawet imio-
na czechów, dla których wprost transcendentalne, jak straszą, są poprawnie
drukowane.

Nie mniej redakcyje mogłyby od swoich Korespondentów wymagać przeważania i
jednostronności. Czy się chwyci, jak weryfikacji wiśskie garet idą własnym
nagłowi na ręce, jak kłótnia i zdrwienie, czemu tak się dzieje.

Jako ciotki podejrzliwy przypuszczam, iż boga się tajne rokowania o polski
Włobrasau sobie, i słuchaj o okupieniu jakichś takich warunków przez wydanie Polski
Amucom na łup. Za to mogłaby wykupić Belgij, Rumunij i Serbij, a za Kolonie
mogłaby Włochom dać Trydent i ewentualnie Albanij w ręce, zaś Francuzom
zachodził skrawek ziemiechich Łotaryngij, ażeby im się z honorem wycofać z Francji.
Nigilano nie o Polce, dopóki nie ma się nagrodę dla Litwy. To, czy woga
się opuszcza, czy nie na przerywy dawać jej raptaty, wstawa, i jeżeli nastąpi
i achue, może dostać brzości, to Litwy Gardencio w jej ręce nie oddadzą bez
przyniesienia. Chybaby i Litwianom było tak ile, iż dla ratowania siebie wydaty
Turcy na podział.

Russka rewolucya dopiero się raczy na. Głos decydujący mają nie Amucale.
Litwini, Alkuny, Tatarzy, Litwini, Armenci i Rusini nadają ton i kierunek
w Petersburgu. Litwini i Rusini socjalistyczne rzekłoby Rosję raptatnie. Na
podroży, dżepski instytut litwy nie można, bo ciotków przykmano nieumiejęt-
nie, podziału pienu.

Chwała się gaduły rosyjskie tem, iż rewolucya dokonata się tak Tagodnie, bez krwi.
To właśnie słabość rewolucji i słabość Rosji.

Sprawa dzisiaj stoi tak, iż państwo neutralne więcej cierpią przez swoją neutralność, niżby (odpowiednie straty w ludności) mogły cierpieć przez umieszczenie się do wojny. To się, czy kruszyła namiętność przeciw Niemcom nie porwie reakcji ociągających się error.

I dlatego nie wątpię w jeszcze w moim czasie całkowitego pokonania Niemców. Mimo wszystko moje nadzieje dla Polaków spierają się albo na przedsięwzięciu wojny, albo na całkowitemu pokonaniu Niemców, które w tej chwili jest jeszcze niemożliwe.

To wnosić nie mam nadzieję, iż dyplomacya watykańska zostanie błażona. Nie drwicie, iż, iż skostniała absolutystyczna organizacja pruje się podciągnęła do autokratów, a boi się wolnych narodów, iż nie wpadła w anty klerikalizm Francji. Ładuje się jednak, iż owe autokratyczne nawyki emigracji francuskich do wrogości stanowiska wobec Kościoła, który niepełni się skompromitował przez wytygnięcie się autokratom.

Owoi proces ks. Gerlacha i notwala trybunału, iż to Watykanu nie kompromituje, wydaje mi się jawną nauką dla niemieckich intygantów, która może ich nieco poskręcić, a przynajmniej zmusi do ostrożności w przymilaniu się Niemcom.

Odebrali się ci Niemcy: jako protestanci napędlili do swego wrogu katolicyzm i judaizm - jako autokrati potrafiłi wręczyć w śrubę republikanizm, rewolucjonizm i międzynarodowizm. Dają najznakomitszy obraz jednoci narodowej, prawdziwego poczucia narodowego: są nieprześcignionym wrogiem narodu. Wyrzute warstwy społecznej, wyrzute wyznania, wyrzute kierunki polityczne, społeczne, filozoficzne pracują w Niemczech tylko na szkodę narodu. Mają jednak wpływ, czyste kierownictwo podobnych przekonań i prądów nagrażających, wywołują ich na korzyść własnego narodu, a na ogólną szkodę owych innych narodów. Póki można by powiedzieć, iż internationalizm, katolicyzm, judaizm, socjalizm, reakcja, są iść jest synonimem panowania niemieckiego nad światem.

Wrogiem więc i prymus i wistą otulają nas popielatami. Obecnie waga, iż y dzisiajry nóg nie wyrzucić się przez swoje ciemności i upór.

U Loreta był p. Aschieri, przypuszczałem iż włośki, z projektem utworzenia akademii słowiańskiej, utrzymywanej przez narody słowiańskie jak Polacy, Polacy, Serbja, Czechy itd. Chciał mnie skierować, i przytłumić i na mnie, jako na członka tej akademii i współpracoownika jej wydawnictw. Ładuje się zwrócić, iż to prodykcyj ambasadę rosyjską, Polacy, zapewne oświecą się słowiańcy.

28. VI. 17

Wierzę, że postać portretu Ciccolti uważa, iż celownością sprawy politycznej, dotychczasowej, rozprzeczniejszej, iż o zniszczenie politycznego stanowiska przez kłopoty polityczne w Wiedniu. Włosz pragnie o zachowanie się Polaków wszystkich zaborów podczas wojny. W Wiedniu zasadniczym potrzebę zjednoczenia niemieckich w sąsiedztwo niemieckie i inne. Dawać przez oświecenie jako mają, Wiedzy w Polsce kilku i uderzać.

Chciałem niegdyś zdołać myślenia, iż i wrocia w stan duszy każdego oryginału czy pomyślnie nadawano przywoływam te stare zdołałości, aby na chwilę wyzyskać się w stan dumy i chwały. Przez trzydzieści lat stawał na przygotowanie wojenne, aby wy...

[illegible][illegible]

Przytóż przysięga sumienie ścisłości nie odstąpi nigdy? Przytóż toli
nie doznać ani na nie ucieknie? Przytóż nie ucieknie się w nie pytanie, dlaczego
sobie nie ucieknie takimi nie mieli prawa do bytu?

еже о том ми същасі.

chalo maist unimanie do stantego i sten wywalo w Wschodnia Kory obumiera. Porzwa to
niez. Cos do stantemu wrobnos. Nie stobes Kropolki Krowi, nie straci ani groera. Od
nie to, co pino po mytlig dano po diadoni. Na Wschodnia est to brodnia. Ten po mytlenec
obornu nienaje, nie tylko wiadra i wiadrowo krotow, a midry ni mi tylko wiadrowo krotow
nie przybytych, jest i tylko, a kade jej naruszenie jest brodnia.

Nie jest brodnia odmawianie Solahom wiary, jęzka, i ciemi ojczystej, prawa do swobodnego
pasa. Nie jest brodnia wy mowienie glosom milionow polskich, belgijskich, serbskich i t.d.
Nie jest brodnia rozpazanie wojny, w której miliony zginely, miliony zostaly kalekami, a dru-
gie miliony kobiet i dzieci zostaly doprowadzone do rozpazy i nędzy. Nie jest brodnia
okradanie oceanow, kradziez krwi, ukrowienie satych gór i przepasów - ale brodnia jest prze-
dalenie jednego pasibrodka a tronu.

Bródwiec, który ma takie pojęcia, powinien jednak być traktowany jak warty, niebezpieczny dla otoczenia.

A tu pna jeryk i inny, miastko swój monararchy. Kiedy Bousiów nastąpi, mocno, kiedy Ameryka rewolucja stożki Wolhelmu Karla Kauchowski gadać o sprawiedliwości i innych i innych i basta. Zapomniat nawet o powoływaniu się na Boga. Kopiero, kiedy anarchia rozsyłka dała mu nową nadzieję zwycięstwa, wyprochniat robić i Boga wojak, Boga Słoneczników i wszystkich innych bogów, jakich samowolnie zaawundował.

Wprawdzie ten cwiolatek powinien być osadzony za kraty i obwołiony a menażeryami.

Twoja droga prawie werysy Niemcy następują na ten los. Choć panowała nad nami, i zwyciężawa i innych, myśmy im Kochanym Wilhelma, stodkiem jego jawno, rozsięgniemy i polityki straty, braki i niedu wojny. Tak wrośli w takomstwo na sudre, lech się wzięli i afetytem na rabunek i rodrigistwo, i złyba zgięta, a i na ojezcie i myśli mi idoję. To wojnie należało Kapitan bezpiewnistwa natoyi na cały niemiecki naród.

Prawda! W ni miorych czasach zgroza i powrodoce potępienie łowangryjy wyprawom
Tatarow i Turkow. Ci jednak, obcy jechodrenizem i religiją, porychili się racyj owem
umuciem strachu i niewawisci. Czy dżimcy naprawde wuję się tak abeymi wobec
innuych narodów? Chyba to jedyń: Wiel Feinde, wiel Ehre.

cyka i podzielić się mianem i honorami. Dyskutujemy w tym celu w sprawie rewolucyjnej, jakby mieli nadzieję przez jej uruchomienie osiągnąć swój cel. Stąd w tym wszystkim od Wilhelma do negocjacji.

Najbardziej niebezpieczne to, że nie widać końca. Niemcy są niekiedy w narodach - ale porożni ich jednolitość. Popółki wojna toczy się w krajach obcych, mając do myślenia tylko tu i tam, nadzieję powołania sobie wszystkich narodzić i ostatecznie nie muszą się do ustępstwa, ani do rewolucji. Aby móc mówić o rewolucji, trzeba mieć przesłankę nad Niemcy, Odrog, Cies, Prawę. To tego może i za pięć lat nie przysięść.

Wobec niemożności rozwiązania w całym świecie sprzeczności i zawiązków dają Niemcom nadzieję oświecenia królestw, wywołania rewolucji pokojowej w krajach mniej narodo-wo-wnych. Stąd albo walery dalej, albo ugiąć kark pod but niemiecki.

Wierzenie Norwegii do sadostawienia na przyjęcie niemieckich bomb jest śmieszne bezcelność. Kto wie, czy Niemcy nie chcą wywołać wojny ze starą Norwegią, a nie w jej imieniu i tak poditawę dla łodzi niemieckich i stąd skuteczniej zagrożić Anglii?

30. VII. 17

W sam dzień św. Piotra i Pawła agent policyjny przyniósł mi do przeczytania telegramu urzędowego do Podprefekta, mogącego być przesłany do Tryumna na ządanie ministra Comandinskiego. Z dwóch rzeczy nie uciekamy się: 1) w Tryumie jest zbyt gorąco. 2) będą sam, bo Lorek siedzi na wilegiatynie. Dano mi kilka dni czasu, żebym porozumiał się z Loretem i ewentualnie wniosł prośbę o przeniesienie przesłania na inny lub podobny. Teraz nie wiem co robić. Wydaje mi się Koniecznym, aby ktoś z nas siedział w Tryumie. Wypadki sporywać nie będą przez lato - ministera robie będą całą siłą parę. Można więc przysłać coś, a trzeba być pod ręką, na nawożenie.

W tym wszystkim mam strach przed rymską drożyną i przed moją niegospodarnością. Łacem napisaniem do Loreta, niech radzi, czy mam prosić o porozumienie przez jakiś czas w Wilber, czy też jechać na stałe do Tryumna? Podprefekt pozwolił mi rozstrzygnąć kilka dni tutaj, jeżeli chciałbym to pośredniczyć, przyniesie stosowną prośbę. Ale nie wiem - ogólniejszym podłożem wojny, więc strach przed Kądą przymię, choćby była pogodna.

Rząd niemiecki pruje się mocnym. Na wniosek pokojowy odpowiada po prostu, że narody nie imię rozstrzygać o swojej przynależności, bo to należy wyizolować do cesarza. Cesarz nie oznacza, że ludy mają być i myśleć, kogo Kochać, kogo niecałować - to wszystko dyktuje cesarz. „Der beschränkte Untertanen verstand“ ma być Kren, „dychać i głodu, stuchać i milować“.

W ten sposób narodziła się wyrażenie walka postępu z autokratą - walka wolności ludów z niewolą ludów. Ładuje się, że chyba i ślepy pójmy, gdy porówna słowa Wilhelma ze słowami ministra austriackiego lub choćby z mową tronu Karola, która była tylko mniej wyrażona od oświadczenia Seidlera, ale w treści zgodna.

Lasciate ogni speranza voi ch' appartenete all' inferno.

jak ślepymi we własnym samowolstwie się sticmy świadomy przykład Niemców austro-węgierskich. Ci pragną Austryę zamienić w państwo ścisłe niemieckie. To, kiedy pewność zwycięstwa Niemców nad świątym cesarzem stała się, oni, w chwili swoich apetytów, uwierzyli, że wyślemy ich w parlamencie dając sobie narucić język niemiecki, ~~dobrowolnie~~. Dlaczego? To Niemcom wygodnie i potrzebne. I donali swego dobitnego powodu, kiedy parlament uchwalił stenografowanie mów poselskich we wszystkich językach. Nie umiemy na chwile wyjąć się w uczucia i innych, nie rozumieją, że ścisła niemiecka nie są jeszcze świątym przykazaniami dla innych.

W Austryi kroci się na komedję i oratorium. Prezydent Seidler powiedział, że Austrya nie przyznaje ludom prawa do stanowienia o sobie, bo to należy do prerogatyw cesarza. Wskazując na niego, że ma się w dyktando.

Wydała się to na ukatowaną i gory komedję. Potem należało powiedzieć, że w Austryi niecodziennie austro-węgierski cesarz stawał, że brali byt doświadczenia ministrów, którzy są z ręką rewolucyjną. To przyśmiewanie powstrzyma zapewne kłótnie od marzeń. A już Tebiniński, nie wiem, skąd ten był rektor dostał się do parlamentu - może po ludem. Miał i niemieckim Solaków oświadczania lojalności mityłko wobec dynastji, ale i wobec państwa: i naczy to i uchwała i to. I o pojednoczeniu narodu już wyrażono przez otwó. To pierwszy skutek nauki, udzielony przez rząd.

W tej nauce brzmiał proklamacyjny wobec Torunianina, a rząd austro-węgierski widzi, że trzeba być obłędnie, po kupiecku gwałtownym na wszystkich stronach, aby się wkręcić w Tachy. Dlatego potrzebna jest komedja niemiłostki cesarskiej i p. Seidlera. Ten dawny nauczyciel Karola I zapewne poszedł na ministra z tem, że udzielił nauki poton i nozari się na posługę niemiłostki, aby ratować sprawę na rewolucji i wewnątrz. Za chwilę prasa żydowska i katolicka całego świata będzie śmiać się o okrucieństwie liberalnych gustach nowego pana cesarza.

A. VII. 17

A wie: powołuje się dziś do Rzymu - re smutkiem. Podprefektura była ranną (12^{ty} godz.) więc pierz do podprefekta: Illmo Sign. Sottoprefetto. Oggi a dodici e mexxon ho ricevuto una lettera espressa che mi intima di apparire oggi sera a Roma. Sono subito andato alla Sottoprefettura ma l'ho trovato già chiuso. Un agente soltanto mi ha veduto ed ha detto che posso andarmene via e che lui farà la annuncio ufficiale domani. Da prego devotissimi momenti di voler mi scusare di questa parlura e, se la cosa è ammissibile, di voler telegrafare alla Pubblica Sicurezza di Roma (Censura, Sig. cav. Falconi) che sono partito colla permissione che ho accettata già il 29 giugno dal Sig. Commisario.

10. zastano wraim ploedtem do pochonania, ie moge pojedac jutro i ratalografowatem
w ten sens do Loreta. Moge wiec jutro rano poezgnac sie w prefekturze, wziac pisemne
odejście i naty ratalowic poperawiniu i w pongdoku.

Wolnego czasu użyję na dokształcanie pamięci.

Hand brody było przed Kryniem, mianowicie przed górczem i drożyną - Łochs nauyhtem do Kierbo. Nawet udało ci się umatać przy rostatu się z moją uręcznicą, nieśladą Fabryk Polggi.

Myriotho rarus wazgvery, sztowich chodri po siwicie i rozprasa w drobnej mowcie przywykniscia, ktore czasem przybieraja charakter przywiazan. *Myriotho* to Faren'slow. Mowimy, co da Tym. kto i niny szedriwni by umiat wyci tego czasu na nauke - ja za jakewne spartole na bol szkow, nundz i melancholiz prosiuracz.

Tuś daleko sobie wyrwać ięta n. duto sellego. Dobnie to robi, więc wrzniętem jego wymuski
adres. Kto mi, czy go dawać nie odwiec.

Coś, choć miasto ponurę? Choćby aż owa pniełki
 chierkanicy, który do mnie dorem nie przywykło?
 Choć wyjazd nie okryje nikogo świąt -
 I a mi chęć tak jednej zostawić na sobą.
 Skąd mi tu tak niewczesny staje u podwójów?

[illegible][illegible]

We wiewór cypsaem garelę niedzielnik i robitam male sprawordanie, kto're dris' rairoz Dr. Scarfale. Od Harpy pojdz do Bianco. (gdzie to jest owa via Milano).

To pohlásanie pover „cenzúra“ škôra mi sie jader - na polocene Zoreta pnestalem odhrasac, ale te vyvruty „konos“ wisla . . .

Okrutnie gorālo w tym miasteczku - po co się jedynym cięgiem.

Indy Sieba było tajnie nauwać, "Polska" uczyć, żeby nawiązać nie było. Nie wiedział, że było inny sposób uświadomienia, jak dyktować, Kołka, sądził, że sąsiad.

Inaleń'ska, kiedy nagle austro-węgierski radarus oddawał rękę na wójt, do którego uszło
rozpoznanie, myślał, że ten wójt jest pewnie śladem. Ale wójt oddał je, a nie uszło. I on
myślał, że to jest jakiś wyświeżający wyświeżający wyświeżający.

„Jest nadzieja, że i w tym roku, nie wyjadą do Ameryki, gdzie od lat siedzą, i nie mają
a wyjazd, to chociaż całej rodziny, całej wasz gromady po sobie i Czerwone morze. Ten apetyt
niechodliwy nie awaria Niemców przeciwko nim.

Wszystko to, co się dzieje, jest sprawą polityczną, a nie moralną. Nie chodzi o to, czy jest to dobre czy złe, ale o to, czy jest to konieczne. Wierzę, że w tej chwili Polska potrzebuje silnej ręki, która będzie wiedziała, co jest dla niej najlepsze. Dlatego proszę, abyście nie bali się wyrazić swojego zdania, nawet jeśli będzie ono niepopularne. Wierzę, że w ten sposób przyczynimy się do dobra państwa.

Chy Poláci nikdy nie nabedať rovinu? A wic cy polski są wrogiem?

12. VII.

Wzrostaj widziałem Mojżesza u sy Trojka u okowach. Dawał mi, aby stawać się, im
dłżej na węgla, widać było - par to było co. Mojżesz pisał, jakby i wyprowa-
dził z równowagi. Stałem jak ogłuszony, osłupiały, że coś takiego może istnieć. Nie
lubię postaci nad miarę, lubię, ale tu wyjątkowo Kolosów" mnie mi rareta. Co za
siłny, zdrowy, najcudowniejszy rozwinięty i zapewne w gimnazjum obywateli! A tak ogry!
Nie ma żadnego zadcia, nigdzie mi nie było widać. I węgla, ale mi nie było, lab
przewodnik, który on do ręki, pasadł mi w ręce i w naszemu brzoścu
którego ciekła rękawicy, pociągł wach w ich stronę, każdy z nich miał o co chłodzi
i wylęknęły, i wam mi było, prawie co nie było, ale w tej chwili wstanie. Takim
wskazywaniem prawej ręki rura brzoścu brode, to lewą ręką, obliła do piąsora,
kniętego na kolana - to ja z niego gotował się w niego pociągł: pierore chwilkę,
a wstanie na rękę, widać było.

Do wyjątku nadawać się będzie i wyjątek, jak przedtem, i po, i nadtem. i tak ci się
mocno puzeruje, a wy i ślady widać. To słowo wyjątki, co ci się i pewności z sa-
tnierować, ale uścisnąć, jak uścisnąć i potem z kłosa w kłosa. Opuścić
wypoczniku widać w refleksach i prawa przysięga ta, aby nie wypadły, ale poratunek
mierzaka, lewa ręka na kłosa i kłosa i kłosa. Wg. przedwień swobodnie.
Zniew wzięta w twary i doświadczenia przedwień w rękę i w nogi, a je niebawem
palektrykuje, a wypocznika i obywateli kłowie i, aby tunc i mordować.

To nadzwyczajność. Moją brata i jego detusa, są tam bracia, im bardziej partackim jest sam nadgrobie. Języcz partacki to do grymu, choć ni najlepší, jest bodaj, krasny. All ataki ponad grymem jest naprawdę naskutkiem. Prawda: on kapidyle detusa krasnym i tak na, wój, fitysi, bismarck. Tępo figury są workowe i etnie, chyba jako. To ataki, jak, krasny, oświeceni, co, i sera. Moje krasny, i oświeceni, krasny, i oświeceni, jest detusa, ale, go, i oświeceni, detusa, i oświeceni, dla atego oświeceni.

Mam wrażenie, że robi się pokój — najgorzej, jakiego obawiać się trzeba było. Francya myśli tylko o Alacji i Lotaryngii, Włochy o Albanii (a więc rabory) — Rosya oas, prawnianowawczy Repetyckiego metropolity Khorai i Galicji, zdobywając dla niego Lwów. Poletka, jako państwo prawnikowe Khorai w najlepszym razie obejmować będzie Królestwo Kongresowe, a gdy Habsburga obierze Krolu, może dostanie i coś z Galicji — o Pomorzu i Gdańsku mowy nie ma. Anglia widocznie na to się godzi, skoro Manchester Guardian pisał to za naturalne.

Nie zostanie nic innego, jak wyemigrować do Ameryki lub zostać Nierucem w Warszawie.

Alle jeżeli tak ma być, to za pół wieku należy spodziewać się panowania Nieruców nad światem. Będzie to wojna przeciw Kartaginie — Anglii, a putki słowiańskie grać w niej będą rolę Annidów przy „soch”.

Jeżeli kmateryalizowany świat nie musi wanieć się na wyżyny sprawiedliwości — dobre, my Polacy zginiemy jak Etruskowie, ale drzećciom naszym, wychowanym na janczarów prusackich, jedyna postać pierwsza, a to w imieniu Prusaków nakładać Tawichy na przyjeżdżających Anglików, Francuzów, Włochów.

Nie mamy wojaka, nie możemy zagrozić kawaleriem odrębnego pokroju, więc się nie bierzemy. Kasta sprawiedliwości odwołano na próbę, czy się nie uda płaćmować ludu niemieckiego. Ten lud jednak, no wróć dawnych Rzymian, potrafi najeźmić sąsiadów i równocześnie zdobywać równoprawnicie na swoich patrycjuszach. Rewolucji nie próbuj — to pewna.

Nadbył do ręki tej rewolucji — radbyśmy zobaczyć Hohenzollernów zdetroniwanych i Prusk podzielenie, ale wynajmienie się w możliwości takiego obrotu nie potrafi, najgłupsze Nieruców. Są oni po prawdę niekiedy niejsi od dawnych Rzymian — ale ten jeden Hannibal nie zbliża się do Berlina. Nie będzie ratem możliwości do okazania kartu ducha, jakiego Nierucy nie mają.

Tuż Nierucy są przewidywani. Dawno Porozumienie odola ~~zabór~~ odebrać rabory i wejść w granice niemieckie, Anglia będzie wygłodzona, a Sygthus amerykański wycofa się na morze. Przypisać się jeszcze w nadziei tem lepszemu obrotu po wojnie, na to Nieruców stać.

Teraz chodzi o utrzymanie Austrii w raleiwości. Tu jest punkt główny. Jeżeliby jednak Karol chciał się wyemancypować, to go spotka los arc. Ferdynanda. Margrabie brandenburscy umięją mordować niebezpiecznych Premysławów. Swoją drogą potężnie w Austrii jest niekiedy. Sprawiedliwość wobec Słowian jest podniecaniem Nieruców i Madriarów do buntu. Na dzisiaj to sprawiedliwość, w której trwałość przewidywa trudno przewidzieć, jest bezcelowa. Jeżeli niecywilizacja rośnie niecywilizacja poddają się, to wynika to z rozpaczy, którą naciągają pierz trzy lata wojny. A te rozpaczy nie muszą akty państwowe, choćby wprowadzić się na Sybir. Za pół wieku.

Dobrym my, co to janczar będzie.

ma

tion

ac

li

da.

2

